

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

65. gadagājums
2022. gada 19. aprīlis

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2022/C 165/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2022/C 165/02 Apvienotās lietas C-143/20 un C-213/20: Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (*Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A/O (C-143/20), G. W., E. S./A. *Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A.* (C-213/20) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Dzīvības apdrošināšana – Tirgum piesaistītie dzīvības apdrošināšanas līgumi, kas piesaistīti tā dēvētajiem unit-linked ieguldījumu fondiem – Direktīva 2002/83/EK – 36. pants – Direktīva 2002/92/EK – 12. panta 3. punkts – Pienākums sniegt informāciju pirms līguma noslēgšanas – Informācija par unit-linked apdrošināšanas līgumiem pakārtoto aktīvu veidu – Piemērošanas joma – Piemērojamība – Direktīva 2005/29/EK – 7. pants – Negodīga komercprakse – Maldinoša noklusēšana) 2

2022/C 165/03 Lieta C-160/20: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. februāra spriedums (*Rechtbank Rotterdam* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Stichting Rookpreventie Jeugd u.c./Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport* (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2014/40/ES – Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana – Izstrādājumi, kas neatbilst maksimālajiem emisiju līmeņiem – Aizliegums laist tirgū – Mērīšanas metode – Cigaretes ar filtru, kam ir ventilācijas mikrocaurumiņi – Emisiju mērīšana, pamatojoties uz ISO standartiem – Standarti, kas nav publicēti Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī – Atbilstība LESD 297. panta 1. punktā, lasot to tiesiskās drošības principa gaismā, paredzētajām publicēšanas prasībām – Atbilstība pārskatāmības principam) 3

2022/C 165/04	Lieta C-175/20: Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “SS”/Valsts ieņēmumu dienests (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Regula (ES) 2016/679 – 2. pants – Piemērošanas joma – 4. pants – Jēdziens “apstrāde” – 5. pants – Apstrādes principi – Nolūka ierobežojumi – Datu minimizēšana – 6. pants – Apstrādes likumīgums – Apstrāde, kas ir vajadzīga, lai izpildītu pārzinim uzticētu sabiedrības interesēs veicamu uzdevumu – Apstrāde, kas ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu – 23. pants – Ierobežojumi – Datu apstrāde nodokļu administrēšanas nolūkos – Pieprasījums sniegt informāciju par internetā ievietotajiem transportlīdzekļu pārdošanas sludinājumiem – Samērīgums)	5
2022/C 165/05	Lieta C-226/20 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums – <i>Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL/Eiropas Komisija, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade</i> (Apelācija – Dempings – Brazīlijas, Irānas, Krievijas, Serbijas un Ukrainas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita leģētā tērauda velmējumu imports – Procedūras attiecībā uz Serbijas izcelsmes importu izbeigšana – Kaitējuma esamības noteikšana – Importa no vairākām trešām valstīm ietekmes kumulatīvais novērtējums – Regula (ES) 2016/1036 – 3. panta 4. punkts – Procedūras izbeigšana, nenosakot pasākumus – 9. panta 2. punkts – Importa “nenozīmīgais” raksturs – De minimis robežvērtība – Eiropas Komisijas īstenošanas pilnvaras)	6
2022/C 165/06	Lieta C-257/20: Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Varhoven administrativen sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “ <i>Viva Telecom Bulgaria</i> ” EOOD/Direktor na Direktsia “ <i>Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika</i> ” – Sofia (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Nodokļa ieturēšana ienākumu gūšanas vietā fiktīviem procentiem par bezprocentu aizdevumu, ko meitasuzņēmumam rezidentam ir piešķīris mātesuzņēmums nerezidents – Direktīva 2003/49/EK – Procentu maksājumi starp asociētām sabiedrībām dažādās dalībvalstīs – 1. panta 1. punkts – Atbrīvojums no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā – 4. panta 1. punkta d) apakšpunkts – Noteiktu maksājumu izslēgšana – Direktīva 2011/96/ES – Uzņēmumu ienākuma nodoklis – 1. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Meitasuzņēmuma rezidenta veikta peļņas sadalīšana tā mātesuzņēmumam nerezidentam – 5. pants – Atbrīvojums no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā – Direktīva 2008/7/EK – Kapitāla piesaistīšana – 3. pants – Kapitāla iemaksas – 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Atbrīvojums no netieša nodokļa – LESD 63. un 65. pants – Kapitāla brīva aprīte – Fiktīvu procentu bruto summas aplikšana ar nodokli – Atgūšanas procedūra, lai atskaitītu ar aizdevuma piešķiršanu saistītās izmaksas un, iespējams, saņemtu atmaksu – Atšķirīga attieksme – Attaisnojums – Pilnvaru uzlikt nodokļus līdzsvarots sadalījums starp dalībvalstīm – Nodokļa piedziņas efektivitāte – Cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas)	6
2022/C 165/07	Lieta C-262/20: Tiesas (otrā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Rayonen sad Lukovit</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VB/ <i>Glavna direktsia “Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto”</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Darba laika organizēšana – Direktīva 2003/88/EK – 8. pants – 12. panta a) punkts – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 31. pants – Parastā nakts darba laika saīsināšana salīdzinājumā ar parasto dienas darba laiku – Publiskā un privātā sektora darba ņēmēji – Vienlīdzīga attieksme)	7
2022/C 165/08	Lieta C-283/20: Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Tribunal du travail francophone de Bruxelles</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – CO u.c./MJ, Eiropas Komisija, Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD), Eiropas Savienības Padome, <i>Eulex Kosovo</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) – Eiropas Savienības Tiesiskuma misija Kosovā (<i>Eulex Kosovo</i>) – Vienotā rīcība 2008/124/KĀDP – 8. panta 3. un 5. punkts, 9. panta 3. punkts un 10. panta 3. punkts – Misijas personāla darba devēja statuss – 16. panta 5. punkts – Subrogācijas sekas)	8
2022/C 165/09	Lieta C-290/20: Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (Satversmes tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “ <i>Latvijas Gāze</i> ” AS (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Dabāsgāzes iekšējais tirgus – Direktīva 2009/73/EK – 2. panta 3) punkts – Jēdziens “pārvade” – 23. pants – Pilnvaras pieņemt lēmumus par uzglabāšanas objektu, iekārtu sašķidrinātas dabāsgāzes atkārtotai pārvēršanai gāzē un rūpniecisko lietotāju pieslēgšanu pārvades sistēmai – 32. panta 1. punkts – Trešo personu piekļuve sistēmai – Iespēja tieši pieslēgt tiešos lietotājus dabāsgāzes pārvades sistēmai)	9

2022/C 165/10	<p>Lieta C-300/20: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. februāra spriedums (<i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bund Naturschutz in Bayern e.V./Landkreis Rosenheim</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīva 2001/42/EK – Noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējums – 2. panta a) punkts – Jēdziens “plāni un programmas” – 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Akti, kuri izstrādāti attiecībā uz konkrētām nozarēm un kuros paredzēti pamatprincipi turpmākās attīstības saskaņošanai Direktīvas 2011/92/ES I un II pielikumā uzskaitītajiem projektiem – 3. panta 4. punkts – Akti, kuros ir paredzēti pamatprincipi projektu turpmākās attīstības saskaņošanai – Vietējās iestādes pieņemti noteikumi par ainavu aizsardzību)</p>	10
2022/C 165/11	<p>Lieta C-364/20 P: Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums – Ernest Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA/Vienotā noregulējuma valde, Eiropas Centrālā banka (Apelācijas sūdzība – Ekonomikas un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršana un noregulējums – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Regula (ES) Nr. 806/2014 – 18. pants – Noregulējuma procedūra – Eiropas Centrālās bankas (ECB) paziņojums par to, ka attiecīga vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – Vienotās noregulējuma valdes (VNV) lēmums nepieņemt noregulējuma shēmu – Sabiedrības interešu neesamība – Likvidācija saskaņā ar valsts tiesībām – Akcionāri – Tiešā skāruma neesamība – Nepieņemamība)</p>	11
2022/C 165/12	<p>Lieta C-389/20: Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Vigo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>CJ/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm sociālā nodrošinājuma jomā – Direktīva 79/7/EEK – 4. panta 1. punkts – Jebkāda veida diskriminācijas dzimuma dēļ aizliegums – Mājsaimniecībā nodarbinātie darbinieki – Aizsardzība pret bezdarba risku – Izslēgšana – Sieviešu dzimuma darbinieču īpaši nelabvēlīgā situācija – Sociālās politikas legītimie mērķi – Samērīgums)</p>	11
2022/C 165/13	<p>Lieta C-451/20: Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Landesgericht Korneuburg</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Airhelp Limited/Austrian Airlines AG</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Gaisa transports – Regula (EK) Nr. 261/2004 – 3. panta 1. punkts – Piemērošanas joma – Savienotie lidojumi ar izlidošanu un galamērķi trešā valstī – Vienota rezervācija uz Kopienas gaisa pārvadātāja lidojumiem – Dalībvalsts teritorijā veikta pārsēšanās no viena savienotā lidojuma uz otru – 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punkts un 7. pants – Aizstājošā lidojuma kavēšanās – Faktiskā ielidošanas laika ņemšana vērā kompensācijas aprēķināšanā)</p>	12
2022/C 165/14	<p>Lieta C-452/20: Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>PJ/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell'Economia e delle Finanze</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Direktīva 2014/40/ES – 23. panta 3. punkts – Pasaules Veselības organizācijas Pamatkonvencija par tabakas kontroli – Aizliegums pārdot tabakas izstrādājumus nepilngadīgajiem – Sankciju tiesiskais regulējums – Efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas – Tabakas izstrādājumu pārdevēju pienākums pārbaudīt pircēja vecumu šo izstrādājumu pārdošanas brīdī – Naudas sods – Tabakas tirdzniecības vietas darbība – Darbības licences apturēšana uz piecpadsmit dienām – Samērīguma princips – Piesardzības princips)</p>	13
2022/C 165/15	<p>Lieta C-463/20: Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Namur-Est Environnement ASBL/Région wallonne</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīva 2011/92/ES – Noteiktu projektu ietekmes uz vidi novērtējums – Direktīva 92/43/EEK – Dabisko dzīvotņu aizsardzība – Saikne starp Direktīvas 2011/92/ES 2. pantā minēto novērtēšanas un piekrišanas procedūru un valsts procedūru, kurā tiek atļauta atkāpe no Direktīvā 92/43/EEK paredzētajiem sugu aizsardzības pasākumiem – Jēdziens “piekrišana” – Sarežģīts lēmumu pieņemšanas process – Novērtēšanas pienākums – Piemērojamība <i>ratione materiae</i> – Procesuālā stadija, kurā jānodrošina sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesā)</p>	13

2022/C 165/16	Lieta C-483/20: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. februāra spriedums (<i>Conseil d'État</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – XXXX/ <i>Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā patvēruma politika – Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības piešķiršanai un atņemšanai – Direktīva 2013/32/ES – 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Starptautiskās aizsardzības pieteikuma, ko kādā dalībvalstī iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais, kuram ir piešķirts bēgļa statuss citā dalībvalstī, nepieņemamība, lai gan šī valstspiederīgā nepilngadīgs bērns, kuram ir alternatīvā aizsardzība, dzīvo pirmajā minētajā dalībvalstī – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7. pants – Tiesības uz ģimenes dzīves neaizskaramību – 24. pants – Bērna intereses – Pamattiesību hartas 7. un 24. panta pārkāpuma neesamība starptautiskās aizsardzības pieteikuma nepieņemamības dēļ – Direktīva 2011/95/ES – 23. panta 2. punkts – Dalībvalstu pienākums nodrošināt starptautiskās aizsardzības saņēmēju ģimenes vienotības saglabāšanu)	14
2022/C 165/17	Lieta C-532/20: Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Curtea de Apel București</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Alstom Transport SA/Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 92/13/EEK – Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras, ko piemēro subjektiem, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē – 1. panta 1. un 3. punkts – Pieeja pārskatīšanas procedūrām – 2.c pants – Pārskatīšanas pieprasīšanas termiņi – Aprēķināšana – Pārskatīšanas pieprasīšana lēmumam par pretendenta pieļaušanu)	15
2022/C 165/18	Lieta C-536/20: Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Lietuvos Aukščiausioji Teismas</i> (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “ <i>Tiketa</i> ” UAB/M. Š. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2011/83/ES – Patērētāju līgumi – Jēdziens “tirgotājs” – Ar distances līgumiem saistīts informēšanas pienākums – Pienākums sniegt nepieciešamo informāciju vienkāršā un skaidri saprotamā valodā un uz pastāvīga informācijas nesēja)	16
2022/C 165/19	Lieta C-563/20: Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Sąd Okręgowy w Warszawie</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>ORLEN KolTrans sp. z o.o./Prezes Urzędu Transportu Kolejowego</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Dzelzceļa pārvadājumi – Direktīva 2001/14/EK – 4. pants – Infrastruktūras maksas noteikšana ar pārvaldītāja lēmumu – 30. panta 2. punkts – Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu pārsūdzības tiesības – 30. panta 6. punkts – Regulatīvās iestādes lēmumu pārbaude tiesā)	17
2022/C 165/20	Lieta C-582/20: Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Înalta Curte de Casație și Justiție</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>SC Cridar Cons SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 167. un 168. pants – Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu – Atteikums – Krāpšana nodokļu jomā – Pierādījumu iegūšana – Administratīvas sūdzības, kas attiecas uz paziņojumu par nodokli, ar kuru atteiktas tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, gaidot kriminālprocesa iznākumu, izskatīšanas apturēšana – Dalībvalstu procesuālā autonomija – Nodokļu neitralitātes princips – Tiesības uz labu pārvaldību – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants)	18
2022/C 165/21	Lieta C-590/20: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 3. marta spriedums (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Presidenza del Consiglio dei Ministri</i> u.c./UK u.c. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšana attiecībā uz ārstu darbību – Direktīva 75/363/EEK un 82/76/EEK – Ārsta speciālista apmācība – Pienācīgs atalgojums – Direktīvas 82/76/EEK piemērošana apmācībai, kas sāka pirms tās stāšanās spēkā un turpinās pēc transponēšanas termiņa beigām)	19
2022/C 165/22	Lieta C-605/20: Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Piemērojamība laikā – Pakalpojumi, kam ir piemērojams PVN – Pakalpojumu sniegšana par atlīdzību – Kritēriji – Grupas iekšējās attiecības – Pakalpojumi, ko veido vēja ģeneratoru remonts vai detaļu nomaīņa atbilstoši garantijai un neatbilstības ziņojumu sagatavošana – Debetnotas, ko ir izrakstījis pakalpojumu sniedzējs, nenorādot PVN – PVN, kas samaksāts par precēm un pakalpojumiem, par kuriem pakalpojuma sniedzējam ir izrakstījuši rēķinus tā apakšuzņēmēji, atskaitīšana par tiem pašiem pakalpojumiem)	19

2022/C 165/23	<p>Apvienotās lietas C-52/21 un C-53/21: Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (<i>Cour d'appel de Liège</i> (Beļģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge</i> (C-52/21), <i>Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge</i> (C-53/21) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – LESD 56. pants – Ierobežojumi – Nodokļu tiesību akti – Uzņēmumu ienākuma nodoklis – Pakalpojumu pircēju pienākums sagatavot un iesniegt nodokļu administrācijai apliecinātos dokumentus par summām, par kurām rēķinus ir izrakstījuši citā dalībvalstī reģistrēti pakalpojumu sniedzēji – Šāda pienākuma neesamība attiecībā uz pilnībā iekšēju pakalpojumu sniegšanu – Pamatojums – Nodokļu kontroles efektivitāte – Samērīgums)</p>	20
2022/C 165/24	<p>Lieta C-430/21: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. februāra spriedums (<i>Curtea de Apel Craiova</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – RS (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesiskums – Tiesu neatkarība – LES 19. panta 1. punkta otrā daļa – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Savienības tiesību pārkāpums – Valsts tiesas pilnvaru neesamība izvērtēt tādu valsts tiesību aktu atbilstību Savienības tiesībām, kurus attiecīgās dalībvalsts konstitucionālā tiesa ir atzinusi par atbilstošiem konstitūcijai – Disciplinārlietas)</p>	21
2022/C 165/25	<p>Apvienotās lietas C-562/21 PPU un C-563/21 PPU: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. februāra spriedums (<i>Rechtbank Amsterdam</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas orderu, kas ir izsniegti attiecībā pret X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU), izpilde (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – 1. panta 3. punkts – Nodošanas procedūras starp dalībvalstīm – Izpildes nosacījumi – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas – 47. panta otrā daļa – Pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu neatkarīgā, objektīvā un tiesību aktos noteiktā tiesā – Sistēmiskas vai vispārējas nepilnības – Divos posmos veicams izvērtējums – Piemērošanas kritēriji – Izpildes tiesu iestādes pienākums konkrēti un precīzi pārbaudīt, vai ir nopietni un konstatēti iemesli uzskatīt, ka pastāv reāls risks, ka personas, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, nodošanas gadījumā tiks pārkāptas tās pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu tiesību aktos noteiktā neatkarīgā un objektīvā tiesā)</p>	21
2022/C 165/26	<p>Lieta C-437/20: Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 10. janvāra rīkojums (<i>Tribunale di Parma</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret ZI, TQ (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Azartspēles – Koncesijas derību iemaksu iekasēšanai – Jau piešķirto koncesiju pagarināšana – Datu pārraides centru (DPC), kas veic šo darbību bez koncesijām un policijas atļaujas, legalizācija – Ierobežots termiņš – Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu acīmredzama nepieņemamība)</p>	22
2022/C 165/27	<p>Lieta C-550/21: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 21. februāra rīkojums (<i>Commissione tributaria provinciale di Roma</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Leonardo SpA/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma – Pietiekamu precizējumu neesamība – Acīmredzama nepieņemamība)</p>	23
2022/C 165/28	<p>Lieta C-63/22: Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 23. februāra rīkojums (<i>Verwaltungsgericht Wiesbaden</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>TV/Land Hessen</i> (Personas datu aizsardzība – Informācijas aģentūra (Ekonomiskās informācijas birojs) – Fizisku personu maksātspējas novērtējums ("scoring"), balstoties uz kreditoru sniegtu nepārbaudītu informāciju – Datu apstrādes likumība un kopīga atbildība par šo apstrādi)</p>	23
2022/C 165/29	<p>Lieta C-322/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 24. maijā <i>Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol</i> un <i>Fernando Presencia</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 27. aprīļa rīkojumu lietā T-719/20 <i>Macías Chávez</i> un citi/Spānija un Parlaments</p>	24
2022/C 165/30	<p>Lieta C-557/21 P: Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 10. septembrī <i>Acciona, S.A.</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 30. jūnija spriedumu lietā T-362/20 <i>Acciona/EUIPO – Agencia Negociadora PB</i> ("REACCIONA")</p>	24

2022/C 165/31	Lieta C-710/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 25. novembrī iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>IEF Service GmbH/HB</i>	24
2022/C 165/32	Lieta C-817/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 21. decembrī iesniedza <i>Curtea de Apel București</i> (Rumānija) – <i>R.I./Inspekția Judiciară, NL</i>	25
2022/C 165/33	Lieta C-827/21: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 30. decembrī iesniedza <i>Înalta Curte de Casație și Justiție</i> (Rumānija) – <i>Banca A/ANAF, Președintele ANAF</i>	26
2022/C 165/34	Lieta C-15/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 6. janvārī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>RF/Finanzamt G</i>	26
2022/C 165/35	Lieta C-23/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. janvārī iesniedza <i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)</i> (Portugāle) – <i>Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA/Autoridade Tributária e Aduaneira</i>	27
2022/C 165/36	Lieta C-51/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 25. janvārī iesniedza <i>Pesti Központi Kerületi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>PannonHitel Pénzügyi Zrt./Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)</i>	28
2022/C 165/37	Lieta C-62/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. februārī iesniedza <i>Amtsgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>IA/DER Touristik Deutschland GmbH</i>	28
2022/C 165/38	Lieta C-70/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. februārī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Viagogo AG/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</i>	29
2022/C 165/39	Lieta C-73/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 3. februārī iesniedza <i>Grupa Azoty S.A., Azomureș SA un Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis</i> par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 29. novembra rīkojumu lietā T-726/20, <i>Grupa Azoty u.c./Komisija</i>	29
2022/C 165/40	Lieta C-77/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 4. februārī iesniedza <i>Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton un Trevira GmbH</i> par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 29. novembra rīkojumu lietā T-741/20, <i>Advansa Manufacturing u.c./Komisija</i>	31
2022/C 165/41	Lieta C-86/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 9. februārī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) – <i>Papier Mettler Italia S.r.l./Ministero della Transizione Ecologica (già Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico</i> . . .	32
2022/C 165/42	Lieta C-97/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. februārī iesniedza <i>Landgericht Essen</i> (Vācija) – <i>DC/HJ</i>	33
Vispārējā tiesa		
2022/C 165/43	Lieta T-434/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 10. februāra rīkojums – <i>TO/EVA</i> (Civildienests – Vispārējās tiesas sprieduma izpilde – Terminā neapstrīdēts lēmums – Res judicata spēks – Iestādes, kas ir kompetenta slēgt darba līgumus, iespējamās saistības mierizlīguma kontekstā ārpus Vispārējās tiesas – Mierizlīguma priekšlikums, kuram prasītāja nav piekritusi – Nelabvēlīga akta neesamība – Nepieņemamība)	34
2022/C 165/44	Lieta T-71/22: Prasība, kas celta 2022. gada 27. janvārī – <i>BNP Paribas/VNV</i>	34
2022/C 165/45	Lieta T-86/22: Prasība, kas celta 2022. gada 15. februārī – <i>Associazione “Terra Mia Amici No Tap”/EIB</i>	36
2022/C 165/46	Lieta T-87/22: Prasība, kas celta 2022. gada 17. februārī – <i>Hahn Rechtsanwälte/Komisija</i>	38
2022/C 165/47	Lieta T-101/22: Prasība, kas celta 2022. gada 21. februārī – <i>OG u.c./Komisija</i>	39

2022/C 165/48	Lieta T-102/22: Prasība, kas celta 2022. gada 22. februārī – <i>Transgourmet Ibérica</i> /EUIPO – Aldi (“Gourmet”)	40
2022/C 165/49	Lieta T-106/22: Prasība, kas celta 2022. gada 24. februārī – <i>Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi</i> /EUIPO – M. J. Dairies (“BBQLOUMI”)	41
2022/C 165/50	Lieta T-107/22: Prasība, kas celta 2022. gada 28. februārī – <i>Adega Ponte da Boga</i> /EUIPO – <i>Viñedos y Bodegas Dominio de Tares</i> (“P3 DOMINIO DE TARES”)	42
2022/C 165/51	Lieta T-113/22: Prasība, kas celta 2022. gada 3. martā – OK/EĀDD	42

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2022/C 165/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 158, 11.4.2022.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 148, 4.4.2022.

OV C 138, 28.3.2022.

OV C 128, 21.3.2022.

OV C 119, 14.3.2022.

OV C 109, 7.3.2022.

OV C 95, 28.2.2022.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (*Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A/O (C-143/20), G. W., E. S./A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

(Apvienotās lietas C-143/20 un C-213/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Dzīvības apdrošināšana – Tīrģum piesaistītie dzīvības apdrošināšanas līgumi, kas piesaistīti tā dēvētajiem unit-linked ieguldījumu fondiem – Direktīva 2002/83/EK – 36. pants – Direktīva 2002/92/EK – 12. panta 3. punkts – Pienākums sniegt informāciju pirms līguma noslēgšanas – Informācija par unit-linked apdrošināšanas līgumiem pakārtoto aktīvu veidu – Piemērošanas joma – Piemērojāmība – Direktīva 2005/29/EK – 7. pants – Negodīga komercprakse – Maldinoša noklusēšana)

(2022/C 165/02)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāji: A (C-143/20), G. W., E. S. (C-213/20)

Atbildētāji: O (C-143/20), A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/83/EK (2002. gada 5. novembris) par dzīvības apdrošināšanu 36. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētā informācija ir jāpaziņo patērētājam, kurš kā apdrošinātais pievienojas tīrģum piesaistītam grupas dzīvības apdrošināšanas līgumam, kas piesaistīts ieguldījumu fondam un kas ir noslēgts starp apdrošināšanas sabiedrību un apdrošinājumaņēmēju uzņēmumu. Apdrošināšanas sabiedrībai šī informācija ir jāpaziņo apdrošinājumaņēmējam uzņēmumam, kam tā ir jānodod šim patērētājam pirms tā pievienošanās šim līgumam, pievienojot jebkādus citus precizējumus, kas varētu izrādīties vajadzīgi, ņemot vērā tā prasības un vajadzības saskaņā ar šo tiesību normu, skatītu kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/92/EK (2002. gada 9. decembris) par apdrošināšanas starpniecību 12. panta 3. punktu.
- 2) Direktīvas 2002/83 36. panta 1. punkts, skatot to kopā ar tās III pielikuma A punkta a) apakšpunkta 12. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka norādēm par pakārtoto aktīvu raksturu, kas patērētājam ir jāpaziņo pirms tā pievienošanās tīrģum piesaistītam grupas dzīvības apdrošināšanas līgumam, kurš ir piesaistīts ieguldījumu fondam, ir jāietver norādes par šo pakārtoto aktīvu būtiskajām iezīmēm. Šīm norādēm:

— ir jāietver skaidra, precīza un saprotama informācija par minēto pakārtoto aktīvu ekonomisko un juridisko raksturu, kā arī ar tiem saistītajiem strukturālajiem riskiem, un

- nav obligāti jāietver ne izsmejoša informācija par visu ar ieguldījumiem tajos pašos pakārtotajos aktīvos saistīto risku raksturu un apmēru, ne arī tāda pati informācija, kādu tos veidojošā finanšu instrumentu emitents ir paziņojis apdrošināšanas sabiedrībai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK, 19. panta 3. punktam.
- 3) Direktīvas 2002/83 36. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tās III pielikuma A punkta a) apakšpunkta 12. punktā minētā informācija patērētājam, kurš kā apdrošinātais ir pievienojies tirgum piesaistītam grupas dzīvības apdrošināšanas līgumam, kas piesaistīts ieguldījumu fondam, nav obligāti jāpaziņo atsevišķas pirmslīguma procedūras ietvaros un ka tam nav pretrunā valsts tiesību norma, saskaņā ar kuru pietiek, ja šī informācija ir norādīta šajā līgumā, ja tas šim patērētājam tiek izsniegts pirms viņa pievienošanās laikus, lai viņš apzināti izdarītu informētu tā apdrošināšanas produkta izvēli, kurš vislabāk atbilst viņa vajadzībām.
- 4) Direktīvas 2002/83 36. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neprasa uzskatīt, ka pienākuma paziņot tās III pielikuma A punkta a) apakšpunkta 12. punktā norādīto informāciju nepareiza izpilde izraisa tirgum piesaistīta grupas dzīvības apdrošināšanas līguma, kas piesaistīts ieguldījumu fondam, vai pievienošanās tam deklarācijas spēkā neesamību un tādējādi piešķir patērētājam, kas ir pievienojies šim līgumam, tiesības uz samaksāto apdrošināšanas prēmiju atmaksu, ja procesuālie noteikumi, kas valsts tiesībās ir paredzēti attiecībā uz tiesību atsaukties uz šo informēšanas pienākumu īstenošanu, nerada šaubas par šo tiesību efektivitāti, atturot šo patērētāju no to izmantošanas.
- 5) 7. pants Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva"), ir jāinterpretē tādējādi, ka Direktīvas 2002/83 36. panta 1. punktā, skatot to kopā ar tās III pielikuma A punkta a) apakšpunkta 12. punktu, paredzētās informācijas nepaziņošana patērētājam, kurš pievienojas tirgum piesaistītam grupas dzīvības apdrošināšanas līgumam, kas piesaistīts ieguldījumu fondam, var tikt uzskatīta par maldinošu noklusēšanu šīs tiesību normas izpratnē.

(¹) OV C 209, 22.6.2020.
...OV C 304, 14.9.2020.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. februāra spriedums (*Rechtbank Rotterdam* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Stichting Rookpreventie Jeugd u.c./Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport*

(Lieta C-160/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2014/40/ES – Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana – Izstrādājumi, kas neatbilst maksimālajiem emisiju līmeņiem – Aizliegums laist tirgū – Mērīšanas metode – Cigarettes ar filtru, kam ir ventilācijas mikrocaurumiņi – Emisiju mērīšana, pamatojoties uz ISO standartiem – Standarti, kas nav publicēti Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī – Atbilstība LESD 297. panta 1. punktā, lasot to tiesiskās drošības principa gaismā, paredzētajām publicēšanas prasībām – Atbilstība pārskatāmības principam)

(2022/C 165/03)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Rotterdam

Pamatlietas puses

Prasītāji: Stichting Rookpreventie Jeugd, Stichting Inspire2live, Rode Kruis Ziekenhuis BV, Stichting ClaudicatioNet, Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Verzekeringsgeneeskunde, Accare, Stichting Universitaire en Algemene Kinder- en Jeugdpsychiatrie Noord-Nederland, Vereniging Praktijkhoudende Huisartsen, Nederlandse Vereniging van Artsen voor Longziekten en Tuberculose, Nederlandse Federatie van Kankerpatiëntenorganisaties, Nederlandse Vereniging Arbeids- en Bedrijfsgeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Cardiologie, Koepel van Artsen Maatschappij en Gezondheid, Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde, College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Atbildētājs: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Piedaloties: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftabakfabrikanten (VSK)

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir paredzēts, ka cigarešu, kuras ir paredzēts laist tirgū vai kuras tiek ražotas dalībvalstīs, darvas, nikotīna un oglekļa monoksīda maksimāli pieļaujamie emisiju līmeņi, kas ir noteikti šīs direktīvas 3. panta 1. punktā, ir jāmēra, piemērojot no ISO standartiem 4387, 10315, 8454 un 8243, uz kuriem atsauce ir veikta minētā 4. panta 1. punktā, izrietošās mērīšanas metodes.
- 2) Izskatot pirmo jautājumu, nav ticis atklāts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Direktīvas 2014/40 4. panta 1. punkta spēkā esamību saistībā ar pārskatāmības principu, Padomes Regulu (ES) Nr. 216/2013 (2013. gada 7. marts) par Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša elektronisko publikāciju, kā arī LESD 297. panta 1. punktu, lasot to tiesiskās drošības principa gaismā.
- 3) Izskatot trešā jautājuma a) daļu, nav ticis atklāts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Direktīvas 2014/40 4. panta 1. punkta spēkā esamību no Pasaules Veselības organizācijas Vispārējās konvencijas par tabakas uzraudzību 5. panta 3. punkta skatpunkta.
- 4) Izskatot trešā jautājuma b) daļu, nav ticis atklāts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Direktīvas 2014/40 4. panta 1. punkta spēkā esamību no LESD 114. panta 3. punkta, Pasaules Veselības organizācijas Vispārējās konvencijas par tabakas uzraudzību, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. un 35. panta skatpunkta.
- 5) Gadījumā, ja uz Direktīvas 2014/40 4. panta 1. punktu nevar atsaukties attiecībā pret privātpersonām, šīs direktīvas 3. panta 1. punkta piemērošanas nolūkā izmantotajai metodei, ievērojot zinātnes un tehnikas attīstību vai starptautiski atzītus standartus, ir jābūt piemērotai, lai mērītu emisiju, kuras izdalās, izmantojot cigareti tai paredzētajā veidā, līmeņus, par pamatu ņemot cilvēku, īpaši jauniešu, augstu veselības aizsardzības līmeni, un ar šo metodi iegūto mērījumu precizitāte ir jāpārbauda laboratorijām, ko apstiprinājušas un pārrauga dalībvalstu kompetentās iestādes, kā ir noteikts minētās direktīvas 4. panta 2. punktā.

(¹) OV C 222, 6.7.2020.

**Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) –SIA “SS”/Valsts ieņēmumu dienests**

(Lieta C-175/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Regula (ES) 2016/679 – 2. pants – Piemērošanas joma – 4. pants – Jēdziens “apstrāde” – 5. pants – Apstrādes principi – Nolūka ierobežojumi – Datu minimizēšana – 6. pants – Apstrādes likumīgums – Apstrāde, kas ir vajadzīga, lai izpildītu pārzinim uzticētu sabiedrības interesēs veicamu uzdevumu – Apstrāde, kas ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu – 23. pants – Ierobežojumi – Datu apstrāde nodokļu administrēšanas nolūkos – Pieprasījums sniegt informāciju par internetā ievietotajiem transportlīdzekļu pārdošanas sludinājumiem – Samērīgums)

(2022/C 165/04)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā apgabaltiesa

Pamatlietas puses

Pieteicēja: SIA “SS”

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) normas ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts nodokļu administrācijai, ievācot no saimnieciskās darbības subjekta ievērojamu apjomu personas datu ietverošu informāciju, ir jāievēro prasības, kas noteiktas šajā regulā, konkrēti – tās 5. panta 1. punktā.
- 2) Regulas 2016/679 normas ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts nodokļu administrācija nedrīkst atkāpties no šīs regulas 5. panta 1. punktā noteiktā, ja šādas tiesības tai nav piešķirtas ar leģislatīvu pasākumu minētās regulas 23. panta 1. punkta izpratnē.
- 3) Regulas 2016/679 normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunā, ka dalībvalsts nodokļu administrācija interneta sludinājumu ieviešanas pakalpojumu sniedzējam uzliek pienākumu tai sniegt informāciju par visiem nodokļu maksātājiem, kas publicējuši sludinājumus kādā no tā interneta portāla sadaļām, ja vien – cita starpā – šie dati ir nepieciešami, ņemot vērā konkrētos nolūkus, kuriem tie ir vākti, un laikposms, par kuru šie dati tiek vākti, ilguma ziņā nepārsniedz attiecīgo vispārējo interešu mērķa sasniegšanai strikti nepieciešamo.

⁽¹⁾ OV C 222, 6.7.2020.

Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums – *Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL/Eiropas Komisija, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade*

(Lieta C-226/20 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – *Dempings – Brazīlijas, Irānas, Krievijas, Serbijas un Ukrainas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu imports – Procedūras attiecībā uz Serbijas izcelsmes importu izbeigšana – Kaitējuma esamības noteikšana – Importa no vairākām trešām valstīm ietekmes kumulatīvais novērtējums – Regula (ES) 2016/1036 – 3. panta 4. punkts – Procedūras izbeigšana, nenosakot pasākumus – 9. panta 2. punkts – Importa “nenozīmīgais” raksturs – De minimis robežvērtība – Eiropas Komisijas istenošanas pilnvaras*)

(2022/C 165/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL* (pārstāvji: J. Killick un G. Forwood, avocats)

Pārejie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji T. Maxian Rusche un A. Demeneix, vēlāk T. Maxian Rusche un G. Luengo), *HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade* (pārstāvis: R. Luff, advokāts)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *Eurofer, Association européenne de l’Acier, AISBL* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas un atlīdzina Eiropas Komisijas un *HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 313, 21.9.2020.

Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (*Varhoven administrativen sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “*Viva Telecom Bulgaria*” EOOD/Direktor na Direksia “*Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika*” – Sofia

(Lieta C-257/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Nodokļi – Nodokļa ieturēšana ienākumu gūšanas vietā fiktīviem procentiem par bezprocentu aizdevumu, ko meitasuzņēmumam rezidentam ir piešķīris mātesuzņēmums nerezidents – Direktīva 2003/49/EK – Procentu maksājumi starp asociētām sabiedrībām dažādās dalībvalstīs – 1. panta 1. punkts – Atbrīvojums no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā – 4. panta 1. punkta d) apakšpunkts – Noteiktu maksājumu izslēgšana – Direktīva 2011/96/ES – Uzņēmumu ienākuma nodoklis – 1. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Meitasuzņēmuma rezidenta veikta peļņas sadalīšana tā mātesuzņēmumam nerezidentam – 5. pants – Atbrīvojums no nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā – Direktīva 2008/7/EK – Kapitāla piesaistīšana – 3. pants – Kapitāla iemaksas – 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Atbrīvojums no netieša nodokļa – LESD 63. un 65. pants – Kapitāla brīva aprīte – Fiktīvu procentu bruto summas aplikšana ar nodokli – Atgūšanas procedūra, lai atskaitītu ar aizdevuma piešķiršanu saistītās izmaksas un, iespējams, saņemtu atmaksu – Atšķirīga attieksme – Attaisnojums – Pilnvaru uzlikt nodokļus līdzsvarots sadalījums starp dalībvalstīm – Nodokļa piedziņas efektivitāte – Cīņa pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas*)

(2022/C 165/06)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Viva Telecom Bulgaria” EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direktsia “Obzhelvane i danachno-osiguritelna praktika” - Sofia

pedaloties: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2003/49/EK (2003. gada 3. jūnijs) par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs 1. panta 1. punkts, lasot to kopā arī šīs direktīvas 4. panta 1. punkta d) apakšpunktu, Padomes Direktīvas 2011/96/ES (2011. gada 30. novembris) par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu (ES) 2015/121 (2015. gada 27. janvāris), 5. pants, kā arī ar Padomes Direktīvas 2008/7 (2008. gada 12. februāris) par netiešajiem nodokļiem, ko uzliek kapitāla piesaistīšanai, 3. un 5. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta nodokļa uzlikšana, ieturot nodokli ienākumu gūšanas vietā, fiktīviem procentiem, kurus meitasuzņēmumam rezidentam, kas ir saņēmis bezprocentu aizdevumu, kuru tam piešķīris tā mātesuzņēmums nerezidents, tirgus apstākļos būtu vajadzējis maksāt šim pēdējam minētajam.
- 2) LESD 63. pants, to skatot samērīguma principa gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta nodokļa uzlikšana, ieturot nodokli ienākumu gūšanas vietā, fiktīviem procentiem, kurus meitasuzņēmumam rezidentam, kas ir saņēmis bezprocentu aizdevumu, kuru tam piešķīris tā mātesuzņēmums nerezidents, tirgus apstākļos būtu vajadzējis maksāt šim pēdējam minētajam, ja šis nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā tiek piemērots šo procentu bruto summai un šajā posmā nav iespējas atskaitīt ar šo aizdevumu saistītās izmaksas, bet vēlāk ir jāiesniedz atbilstošs pieprasījums par to, lai šis ieturējums tiktu pārrēķināts un tiktu veikta iespējamā atmaksa, ciktāl, pirmkārt, šajā tiesiskajā regulējumā šajā nolūkā paredzētās procedūras ilgums nav pārmērīgs un, otrkārt, par atmaksātajām summām ir jāmaksā procenti.

(¹) OV C 279, 24.8.2020.

Tiesas (otrā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (Rayonen sad Lukovit (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VB/Glavna direktsia “Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto”

(Lieta C-262/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Darba laika organizēšana – Direktīva 2003/88/EK – 8. pants – 12. panta a) punkts – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 31. pants – Parastā nakts darba laika saīsināšana salīdzinājumā ar parasto dienas darba laiku – Publiskā un privātā sektora darba ņēmēji – Vienlīdzīga attieksme)

(2022/C 165/07)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Rayonen sad Lukovit

Pamatlietas puses

Prasītājs: VB

Atbildētāja: Glavna direktsia “Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto”

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 8. pants un 12. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos nav noteikts pienākums pieņemt valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēts, ka parastais nakts darba laiks publiskā sektora darba ņēmējiem, piemēram, policistiem un ugunsdzēsējiem, ir īsāks nekā attiecībā uz šiem pēdējiem minētajiem paredzētais parastais dienas darba laiks. Šādiem darba ņēmējiem katrā ziņā ir jābūt piemērojamiem citiem aizsardzības pasākumiem darba laika, atalgojuma, pabalstu vai līdzīgu priekšrocību veidā, kas ļautu kompensēt viņu veicamajam nakts darbam raksturīgos īpašos apgrūtinājumus.
- 2) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 31. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tas, ka parastais nakts darba laiks, kas dalībvalsts tiesību aktos attiecībā uz privātā sektora darba ņēmējiem ir noteikts septiņu stundu apmērā, nav piemērojams publiskā sektora darba ņēmējiem, tostarp policistiem un ugunsdzēsējiem, ja šāda atšķirīga attieksme ir balstīta uz objektīvu un saprātīgu kritēriju, proti, ja tā ir saistīta ar minētajos tiesību aktos izvirzītu legītimi pieļaujamu mērķi un ir samērīga ar šo mērķi.

(¹) OV C 279, 24.8.2020.

Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (*Tribunal du travail francophone de Bruxelles* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – CO u.c./MJ, Eiropas Komisija, Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD), Eiropas Savienības Padome, *Eulex Kosovo*

(Lieta C-283/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP) – Eiropas Savienības Tiesiskuma misija Kosovā (Eulex Kosovo) – Vienotā rīcība 2008/124/KĀDP – 8. panta 3. un 5. punkts, 9. panta 3. punkts un 10. panta 3. punkts – Misijas personāla darba devēja statuss – 16. panta 5. punkts – Subrogācijas sekas*)

(2022/C 165/08)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītāji: CO u.c.

Atbildētāji: MJ, Eiropas Komisija, Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD), Eiropas Savienības Padome, *Eulex Kosovo*

Rezolutīvā daļa

Padomes Vienotās rīcības 2008/124/KĀDP (2008. gada 4. februāris) par Eiropas Savienības Tiesiskuma misiju Kosovā, *Eulex Kosovo*, kas grozīta ar Padomes Lēmumu 2014/349/KĀDP (2014. gada 12. jūnijs), 16. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no 2014. gada 15. jūnija Eiropas Savienības Tiesiskuma misija Kosovā, ko sauc par “*Eulex Kosovo*” un kas ir minēta šīs vienotās rīcības 1. pantā, ir norādīta kā atbildīgā un līdz ar to kā atbildētāja saistībā ar visām prasībām par tai uzticētās misijas īstenošanas sekām neatkarīgi no tā, vai fakti, kas ir šādas prasības pamatā, ir radušies pirms 2014. gada 12. jūnija – Lēmuma 2014/349 spēkā stāšanās dienas.

(¹) OV C 297, 7.9.2020.

Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (Satversmes tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “Latvijas Gāze” AS

(Lieta C-290/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Dabaszāzes iekšējais tirgus – Direktīva 2009/73/EK – 2. panta 3) punkts – Jēdziens “pārvade” – 23. pants – Pilnvaras pieņemt lēmumus par uzglabāšanas objektu, iekārtu sašķidrīnātas dabaszāzes atkārtotai pārvēršanai gāzē un rūpniecisko lietotāju pieslēgšanu pārvades sistēmai – 32. panta 1. punkts – Trešo personu piekļuve sistēmai – Iespēja tieši pieslēgt tiešos lietotājus dabaszāzes pārvades sistēmai)

(2022/C 165/09)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Satversmes tiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Latvijas Gāze” AS

Piedaloties: Latvijas Republikas Saeimai, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijai

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabaszāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu 23. pants un 32. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no šīm tiesību normām neizriet, ka dalībvalstīm būtu pienākums pieņemt tādu tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram, pirmkārt, ikviens tiešais lietotājs var izvēlēties tikt pieslēgts vai nu dabaszāzes pārvades sistēmai, vai arī sadales sistēmai un, otrkārt, attiecīgajam sistēmas operatoram ir pienākums atļaut tam pieslēgties minētajai sistēmai.
- 2) Direktīvas 2009/73 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm ar to nav noteikts pienākums pieņemt tādu tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram dabaszāzes pārvades sistēmai drīkst pieslēgties tikai rūpnieciskais lietotājs.
- 3) Direktīvas 2009/73 2. panta 3) punkts un 23. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauts tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram dabaszāzes pārvade ietver dabaszāzes transportēšanu tieši uz tiešā lietotāja dabaszāzes apgādes sistēmu.

⁽¹⁾ OV C 297, 7.9.2020.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. februāra spriedums (*Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Bund Naturschutz in Bayern e.V./Landkreis Rosenheim*

(Lieta C-300/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīva 2001/42/EK – Noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējums – 2. panta a) punkts – Jēdziens “plāni un programmas” – 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Akti, kuri izstrādāti attiecībā uz konkrētām nozarēm un kuros paredzēti pamatprincipi turpmākās attīstības saskaņošanai Direktīvas 2011/92/ES I un II pielikumā uzskaitītajiem projektiem – 3. panta 4. punkts – Akti, kuros ir paredzēti pamatprincipi projektu turpmākās attīstības saskaņošanai – Vietējās iestādes pieņemti noteikumi par ainavu aizsardzību)

(2022/C 165/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bund Naturschutz in Bayern e.V.*

Atbildētājs: *Landkreis Rosenheim*

Piedaloties: *Landesanstalt Bayern, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts pasākums, kura mērķis ir dabas un ainavas aizsardzība un ar kuru šajā nolūkā ir paredzēti vispārīgi aizliegumi un pienākumi saņemt atļauju, bet nav paredzēti pietiekami sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu I un II pielikumā minēto projektu saturu, sagatavošanu un īstenošanu, neietilpst šīs tiesību normas piemērošanas jomā.
- 2) Direktīvas 2001/42 3. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts pasākums, kura mērķis ir dabas un ainavas aizsardzība un ar kuru šajā nolūkā ir paredzēti vispārīgi aizliegumi, kā arī pienākumi saņemt atļauju, bet nav paredzēti pietiekami detalizēti noteikumi par projektu saturu, sagatavošanu un īstenošanu, neietilpst šīs tiesību normas piemērošanas jomā.

⁽¹⁾ OV C 304, 14.9.2020.

Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums – Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA/Vienotā noregulējuma valde, Eiropas Centrālā banka

(Lieta C-364/20 P) ⁽¹⁾

(Apelācijas sūdzība – Ekonomikas un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršana un noregulējums – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Regula (ES) Nr. 806/2014 – 18.pants – Noregulējuma procedūra – Eiropas Centrālās bankas (ECB) paziņojums par to, ka attiecīga vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – Vienotās noregulējuma valdes (VNV) lēmums nepieņemt noregulējuma shēmu – Sabiedrības interešu neesamība – Likvidācija saskaņā ar valsts tiesībām – Akcionāri – Tiešā skāruma neesamība – Nepieņemamība)

(2022/C 165/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Vienotā noregulējuma valde (pārstāvji: sākotnēji H. Ehlers, A. Valavanidou un E. Muratori, vēlāk H. Ehlers un M. E. Muratori, pārstāvji, kuriem palīdz B. Heenan, solicitor, J. Rivas Andrés un A. Manzanegue Valverde, advokāti), Eiropas Centrālā banka (ECB) (pārstāvji: E. Koupepidou un G. Marafioti)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Ernests Bernis un Oļegs Fiļs, OF Holding SIA un Cassandra Holding Company SIA sedz savus, kā arī atlīdzina Vienotās noregulējuma valdes tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Centrālā banka savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 320, 28.9.2020.

Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Vigo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – C]/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Lieta C-389/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm sociālā nodrošinājuma jomā – Direktīva 79/7/EEK – 4. panta 1. punkts – Jebkāda veida diskriminācijas dzimuma dēļ aizliegums – Mājsaimniecībā nodarbinātie darbinieki – Aizsardzība pret bezdarba risku – Izslēgšana – Sieviešu dzimuma darbinieču īpaši nelabvēlīgā situācija – Sociālās politikas leģitīmie mērķi – Samērīgums)

(2022/C 165/12)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Vigo

Pamatlietas puses

Prasītāja: CJ

Atbildētāja: *Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, kas izslēdz bezdarbnieka pabalstus no sociālā nodrošinājuma pabalstiem, kuri mājsaimniecībā nodarbinātajiem darbiniekiem tiek piešķirti saskaņā ar likumā noteiktā sociālā nodrošinājuma sistēmu, ja šī tiesību norma īpaši nelabvēlīgi ietekmē sieviešu dzimuma darba ņēmējas salīdzinājumā ar vīriešu dzimuma darba ņēmējiem un ja to neattiecināmo objektīvi un ar diskriminācijas dzimuma dēļ nesaistīti faktori.

⁽¹⁾ OV C 423, 7.12.2020.

Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (*Landesgericht Korneuburg* (Austrija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Airhelp Limited/Austrian Airlines AG*

(Lieta C-451/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Gaisa transports – Regula (EK) Nr. 261/2004 – 3. panta 1. punkts – Piemērošanas joma – Savienotie lidojumi ar izlidošanu un galamērķi trešā valstī – Vienota rezervācija uz Kopienas gaisa pārvadātāja lidojumiem – Dalībvalsts teritorijā veikta pārsēšanās no viena savienotā lidojuma uz otru – 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punkts un 7. pants – Aizstājošā lidojuma kavēšanās – Faktiskā ielidošanas laika ņemšana vērā kompensācijas aprēķināšanā)*

(2022/C 165/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Korneuburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Airhelp Limited*

Atbildētāja: *Austrian Airlines AG*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar kuru paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī regula nav piemērojama vienoti rezervētam reisam ar pārsēšanos, kas sastāv no diviem lidojumiem, kuri ir jāveic vienam un tam pašam Kopienas gaisa pārvadātājam, ja gan šā reisa pirmā posma izlidošanas vieta, gan otrā posma ielidošanas vieta atrodas trešā valstī un ja tikai lidosta, kurā notiek pārsēšanās, atrodas dalībvalsts teritorijā.

⁽¹⁾ OV C 433, 14.12.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Pj/*Agenzia delle dogane e dei monopoli* – *Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze*

(Lieta C-452/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Direktīva 2014/40/ES – 23. panta 3. punkts – Pasaules Veselības organizācijas Pamatkonvencija par tabakas kontroli – Aizliegums pārdot tabakas izstrādājumus nepilngadīgajiem – Sankciju tiesiskais regulējums – Efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas – Tabakas izstrādājumu pārdevēju pienākums pārbaudīt pircēja vecumu šo izstrādājumu pārdošanas brīdī – Naudas sods – Tabakas tirdzniecības vietas darbība – Darbības licences apturēšana uz piecpadsmit dienām – Samērīguma princips – Piesardzības princips)

(2022/C 165/14)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājs: Pj

Atbildētāji: *Agenzia delle dogane e dei monopoli* – *Ufficio dei monopoli per la Toscana*, *Ministero dell’Economia e delle Finanze*

Rezolutīvā daļa

Samērīguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek liegts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā aizlieguma pārdot tabakas izstrādājumus nepilngadīgajiem pirmā pārkāpuma gadījumā papildus administratīvā naudas soda uzlikšanai ir paredzēta darbības licences, ar ko saimnieciskās darbības subjektam, kurš ir pārkāpis šo aizliegumu, ir atļauta šādu izstrādājumu pārdošana, apturēšana uz piecpadsmit dienām, ciktāl šāds regulējums nepārsniedz to [pasākumu] robežas, kas ir atbilstoši un nepieciešami, lai īstenotu cilvēku veselības aizsardzības mērķi un samazinātu it īpaši smēķēšanas izplatību jauniešu vidū.

⁽¹⁾ OV C 423, 7.12.2020.

Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (*Conseil d’État* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Namur-Est Environnement ASBL/Région wallonne*

(Lieta C-463/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīva 2011/92/ES – Noteiktu projektu ietekmes uz vidi novērtējums – Direktīva 92/43/EEK – Dabisko dzīvotņu aizsardzība – Saikne starp Direktīvas 2011/92/ES 2. pantā minēto novērtēšanas un piekrišanas procedūru un valsts procedūru, kurā tiek atļauta atkāpe no Direktīvā 92/43/EEK paredzētajiem sugu aizsardzības pasākumiem – Jēdziens “piekrišana” – Sarežģīts lēmumu pieņemšanas process – Novērtēšanas pienākums – Piemērojāmība *ratione materiae* – Procesuālā stadija, kurā jānodrošina sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesā)

(2022/C 165/15)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d’État

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Namur-Est Environnement ASBL*

Atbildētājs: *Région wallonne*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 16. panta 1. punktu pieņemts lēmums, ar kuru attīstītājam, lai īstenotu projektu Direktīvas 2011/92 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ir atļauts atkāpties no sugu aizsardzības jomā piemērojamajiem pasākumiem, ietilpst piekrišanas sniegšanas šā projekta attīstīšanai procedūrā šīs direktīvas 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ja, pirmkārt, minētā projekta īstenošana nevar notikt bez tā, ka attiecībā uz attīstītāju ir ticis pieņemts šāds lēmums, un, otrkārt, iestāde, kuras kompetencē ir sniegt piekrišanu šāda projekta attīstīšanai, saglabā iespēju novērtēt tā ietekmi uz vidi striktāk, nekā tas ir darīts minētajā lēmumā.
- 2) Direktīva 2011/92, it īpaši, ņemot vērā tās 6. un 8. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pirms tāda iepriekšēja lēmuma pieņemšanas, ar kuru attīstītājam, lai īstenotu projektu šīs direktīvas 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, tiek atļauts atkāpties no sugu aizsardzības jomā piemērojamajiem pasākumiem, nav obligāti jānotiek sabiedrības līdzdalībai, ja vien šāda līdzdalība tiek nodrošināta, pirms tiek pieņemts kompetentās iestādes pilnvarās esošais lēmums par eventuālu piekrišanas sniegšanu šā projekta attīstīšanai.

(¹) OV C 9, 11.1.2021.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. februāra spriedums (*Conseil d'État* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – XXXX/*Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides*

(Lieta C-483/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā patvēruma politika – Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības piešķiršanai un atņemšanai – Direktīva 2013/32/ES – 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Starptautiskās aizsardzības pieteikuma, ko kādā dalībvalstī iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais, kuram ir piešķirts bēgļa statuss citā dalībvalstī, nepieņemamība, lai gan šī valstspiederīgā nepilngadīgs bērns, kuram ir alternatīvā aizsardzība, dzīvo pirmajā minētajā dalībvalstī – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7. pants – Tiesības uz ģimenes dzīves neaizskaramību – 24. pants – Bērna intereses – Pamattiesību hartas 7. un 24. panta pārkāpuma neesamība starptautiskās aizsardzības pieteikuma nepieņemamības dēļ – Direktīva 2011/95/ES – 23. panta 2. punkts – Dalībvalstu pienākums nodrošināt starptautiskās aizsardzības saņēmēju ģimenes vienotības saglabāšanu)

(2022/C 165/16)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: XXXX

Atbildētājs: *Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu un 24. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz dalībvalstij izmantot šajā tiesību normā paredzēto iespēju noraidīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu kā nepieņemamu, pamatojoties uz to, ka cita dalībvalsts pieteikuma iesniedzējam jau ir piešķirusi bēgļa statusu, ja šis pieteikuma iesniedzējs ir tēvs nepavadītam nepilngadīgam bērnam, kuram ir piešķirta alternatīvā aizsardzība pirmajā minētajā dalībvalstī, tomēr neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par šīs aizsardzības saturu 23. panta 2. punkta piemērošanu.

(¹) OV C 9, 11.1.2021.

Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (Curtea de Apel București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Alstom Transport SA/Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Lieta C-532/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 92/13/EEK – Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras, ko piemēro subjektiem, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē – 1. panta 1. un 3. punkts – Pieeja pārskatīšanas procedūrām – 2.c pants – Pārskatīšanas pieprasīšanas termiņi – Aprēķināšana – Pārskatīšanas pieprasīšana lēmumam par pretendenta pieļaušanu)

(2022/C 165/17)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītāja: Alstom Transport SA

Atbildētājas: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjektu, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris), 1. panta 1. punkta ceturrtā daļa un 3. punkts, kā arī 2.c pants ir jāinterpretē tādējādi, ka termiņš, kurā izraudzītais pretendents var pieprasīt pārskatīt līgumslēdzējas iestādes lēmumu, ar kuru par pieņemamu ir atzīts noraidīta pretendenta piedāvājums, pieņemot lēmumu par šo līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, var tikt aprēķināts, par atskaites punktu ņemot vērā dienu, kurā šis izraudzītais pretendents saņēma šo lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, pat ja šajā dienā šis pretendents nebija vai vēl nebija pieprasījis to pārskatīt. Savukārt, ja, paziņojot vai publicējot minēto lēmumu, minētajam izraudzītajam pretendētājam netika nosūtīts tā kopsavilkums par atbilstīgajiem iemesliem atbilstoši šim 2.c pantam, piemēram, informācija par minētā piedāvājuma vērtēšanas kārtību, šo termiņu aprēķina, par atskaites punktu ņemot vērā dienu, kurā šāds kopsavilkums tika paziņots šim pašam izraudzītajam pretendētājam.

(¹) OV C 53, 15.2.2021.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuva)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “*Tiketa*” UAB/M. Š.

(Lieta C-536/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2011/83/ES – Patērētāju līgumi – Jēdziens “tirgotājs” – Ar distances līgumiem saistīts informēšanas pienākums – Pienākums sniegt nepieciešamo informāciju vienkāršā un skaidri saprotamā valodā un uz pastāvīga informācijas nesēja)

(2022/C 165/18)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: “*Tiketa*” UAB

Atbildētājs: M. Š.

piedaloties: “*Baltic Music*” VŠĮ

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK, 2. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka “tirgotājs” šīs normas izpratnē nozīmē ne tikai fizisku vai juridisku personu, kas attiecībā uz līgumiem, kuriem piemērojama šī direktīva, rīkojas nolūkā, kas saistīts ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju attiecībā uz līgumiem, kuriem piemērojama šī direktīva, bet arī fizisku vai juridisku personu, kas rīkojas kā starpnieks šā tirgotāja vārdā vai uzdevumā, ja gan šo starpnieku, gan principālu var kvalificēt par “tirgotāju” šīs normas izpratnē, un nav nepieciešams, lai notiktu dubulta pakalpojumu sniegšana.
- 2) Direktīvas 2011/83 6. panta 1. un 5. punkts un 8. panta 1. un 7. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz 6. panta 1. punktā minēto informāciju pirms līguma noslēgšanas sniegt patērētājam tikai pakalpojumu sniegšanas vispārīgajos noteikumos starpnieka vietnē, kuriem patērētājs aktīvi pauž piekrišanu, ieklikšķinot šim nolūkam paredzētā lodziņā, ar nosacījumu, ka šī informācija pēdējam minētajam tiek darīta zināma skaidrā un saprotamā veidā. Tomēr šāda veida informēšana nevar aizstāt to, ka patērētājam tiek sniegts apstiprinājums par līguma noslēgšanu uz pastāvīga informācijas nesēja šīs direktīvas 8. panta 7. punkta izpratnē, un šis apstāklis neliedz šo informāciju iekļaut distances līgumā vai ārpus uzņēmuma telpām noslēgtā līgumā.

⁽¹⁾ OV C 19, 18.1.2021.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (*Sąd Okręgowy w Warszawie (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *ORLEN KolTrans sp. z o.o./Prezes Urzędu Transportu Kolejowego*

(Lieta C-563/20) ⁽¹⁾

(*Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Dzelzceļa pārvadājumi – Direktīva 2001/14/EK – 4. pants – Infrastruktūras maksas noteikšana ar pārvaldītāja lēmumu – 30. panta 2. punkts – Dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu pārsūdzības tiesības – 30. panta 6. punkts – Regulatīvās iestādes lēmumu pārbaude tiesā*)

(2022/C 165/19)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: *ORLEN KolTrans sp. z o.o.*

Atbildētājs: *Prezes Urzędu Transportu Kolejowego*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/14/EK (2001. gada 26. februāris) par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksājumu iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Direktīvu 2007/58/EK, 30. panta 2. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neregulē dzelzceļa pārvadājumu uzņēmuma, kurš izmanto vai plāno izmantot dzelzceļa infrastruktūru, tiesības piedalīties iespējamajā procedūrā, ko regulatīvā iestāde veic, lai pieņemtu lēmumu, ar kuru apstiprina vai noraida infrastruktūras pārvaldītāja iesniegto pamatmaksas par minimālo piekļuvi infrastruktūrai vienoto likmju projektu.
- 2) Direktīvas 2001/14, kas grozīta ar Direktīvu 2007/58, 30. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumam, kas izmanto vai plāno izmantot dzelzceļa infrastruktūru, ir jābūt iespējai kompetentajā tiesā apstrīdēt regulatīvās iestādes lēmumu, ar kuru apstiprina pamatmaksas par minimālo piekļuvi infrastruktūrai vienotās likmes, kuras ir noteicis šīs infrastruktūras pārvaldītājs.

⁽¹⁾ OV C 44, 8.2.2021.

Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SC Cridar Cons SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Lieta C-582/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 167. un 168. pants – Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu – Atteikums – Krāpšana nodokļu jomā – Pierādījumu iegūšana – Administratīvās sūdzības, kas attiecas uz paziņojumu par nodokli, ar kuru atteiktas tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, gaidot kriminālprocesa iznākumu, izskatīšanas apturēšana – Dalībvalstu procesuālā autonomija – Nodokļu neitralitātes princips – Tiesības uz labu pārvaldību – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants)

(2022/C 165/20)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītājs: SC Cridar Cons SRL

Atbildētāja: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādā veidā, ka tie neliedz valsts tiesisko regulējumu, ar ko valsts nodokļu iestādēm tiek atļauts apturēt administratīvās sūdzības, kura iesniegta par paziņojumu par nodokli, ar ko nodokļa maksātājam tiek atteiktas tiesības uz priekšnodokli samaksātā PVN atmaksu tādēļ, ka šis nodokļa maksātājs ir bijis iesaistīts finanšu krāpšanā, izskatīšanu, lai iegūtu papildu objektīvu informāciju saistībā ar šo iesaistīšanos, ar nosacījumu, ka, pirmkārt, šāda izskatīšanas apturēšana nekavē šīs sūdzības administratīvā procesa iznākumu ārpus saprātīga termiņa, otrkārt, lēmumam par šīs izskatīšanas apturēšanu ir juridisks un faktiskais pamatojums un tas ir pārbaudāms tiesā un, treškārt, ja galu galā izrādās, ka atskaitīšanas tiesības tika atteiktas, pārkāpjot Savienības tiesības, šis nodokļa maksātājs var saprātīgā termiņā saņemt atbilstošās summas atmaksu, kā arī attiecīgā gadījumā nokavējuma procentus par šo summu. Šādos apstākļos netiek prasīts, lai šīs izskatīšanas apturēšanas laikā tiktu apturēta paziņojuma par nodokli izpilde attiecībā uz minēto nodokļa maksātāju, ja vien nepastāv nopietnas šaubas par minētā paziņojuma tiesiskumu, kad šī paša paziņojuma izpildes apturēšana ir nepieciešama, lai novērstu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu nodokļu maksātāja interesēm.

⁽¹⁾ OV C 53, 15.2.2021.

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 3. marta spriedums (*Corte suprema di cassazione* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Presidenza del Consiglio dei Ministri u.c./UK u.c.*

(Lieta C-590/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšana attiecībā uz ārstu darbību – Direktīva 75/363/EEK un 82/76/EEK – Ārsta speciālista apmācība – Pienācīgs atalgojums – Direktīvas 82/76/EEK piemērošana apmācībai, kas sāka pirms tās stāšanās spēkā un turpinās pēc transponēšanas termiņa beigām)

(2022/C 165/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Presidenza del Consiglio dei Ministri u.c.*

Atbildētāji: UK u.c.

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 75/363/EEK (1975. gada 16. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu noteikumu koordinēšanu attiecībā uz ārstu darbību, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 82/76/EEK (1982. gada 26. janvāris), 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts, 3. panta 1. un 2. punkts, kā arī pielikums ir jāinterpretē tādējādi, ka par ikvienu ārsta speciālista pilna laika vai daļlaika apmācību, kas ir sāka pirms Direktīvas 82/76 stāšanās spēkā 1982. gada 29. janvārī un turpināta pēc šīs direktīvas transponēšanas termiņa beigām 1983. gada 1. janvārī, par šīs apmācības laikposmu no 1983. gada 1. janvāra un līdz šīs apmācības beigām ir jāsaņem pienācīgs atalgojums šī pielikuma izpratnē ar nosacījumu, ka šī apmācība attiecas uz medicīnas specialitāti, kas ir kopīga visām vai divām vai vairākām dalībvalstīm un ir minēta Padomes Direktīvas 75/362/EEK (1975. gada 16. jūnijs) par diplomu, sertifikātu un citu medicīnas kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpēju atzīšanu un pasākumiem, lai sekmētu brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības efektīvu īstenošanu, 5. vai 7. pantā.

⁽¹⁾ Iesniegšanas datums: 10.11.2020.

Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (*Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira*

(Lieta C-605/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Piemērojamība laikā – Pakalpojumi, kam ir piemērojams PVN – Pakalpojumu sniegšana par atlīdzību – Kritēriji – Grupas iekšējās attiecības – Pakalpojumi, ko veido vēja ģeneratoru remonts vai detaļu nomaiņa atbilstoši garantijai un neatbilstības ziņojumu sagatavošana – Debetnotas, ko ir izrakstījis pakalpojumu sniedzējs, nenorādot PVN – PVN, kas samaksāts par precēm un pakalpojumiem, par kuriem pakalpojuma sniedzējam ir izrakstījuši rēķinus tā apakšuzņēmēji, atskaitīšana par tiem pašiem pakalpojumiem)

(2022/C 165/22)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darījumi, kas iekļaujas līguma sistēmā, kurā ir identificēts pakalpojumu sniedzējs, to pircējs un attiecīgo nodokļa maksātāja pienācīgi iegrāmatoto pakalpojumu raksturs, kam ir dots nosaukums, kurš apstiprina šiem darījumiem piemītošo pakalpojumu raksturu, un par ko ir samaksāta atlīdzība, kuru ir saņēmis pakalpojumu sniedzējs un kura ir faktiskā atlīdzība par minētajiem pakalpojumiem debetnotu formā, veido pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību šīs tiesību normas izpratnē, lai gan, pirmkārt, iespējams, nodokļa maksātājs negūst peļņu un, otrkārt, pastāv garantija, kas attiecas uz precēm, kuras ir bijušas minēto pakalpojumu priekšmets.

(¹) OV C 44, 8.2.2021.

Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 24. februāra spriedums (Cour d'appel de Liège (Beļģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge (C-53/21)

(Apvienotās lietas C-52/21 un C-53/21) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – LESD 56. pants – Ierobežojumi – Nodokļu tiesību akti – Uzņēmumu ienākuma nodoklis – Pakalpojumu pircēju pienākums sagatavot un iesniegt nodokļu administrācijai apliecināšus dokumentus par summām, par kurām rēķinus ir izrakstījuši citā dalībvalstī reģistrēti pakalpojumu sniedzēji – Šāda pienākuma neesamība attiecībā uz pilnībā iekšēju pakalpojumu sniegšanu – Pamatojums – Nodokļu kontroles efektivitāte – Samērīgums)

(2022/C 165/23)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Liège

Pamatlietas puses

Prasītājas: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL (C-53/21)

Atbildētāja: État belge (C-52/21 un C-53/21)

Rezolutīvā daļa

LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, ar kuru visām šīs pirmās dalībvalsts teritorijā reģistrētajām sabiedrībām ir noteikts pienākums iesniegt nodokļu administrācijai pārskatus par maksājumiem, kas veikti kā atlīdzība par pakalpojumiem, kas ir iegādāti no pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir reģistrēti citā dalībvalstī, kurā šiem pēdējiem minētajiem tiek piemērots gan tiesiskais regulējums par uzņēmumu grāmatvedību, gan pienākums izrakstīt rēķinus atbilstoši tiesiskajam regulējumam par pievienotās vērtības nodokli, un, ja tas netiek izdarīts, sabiedrību ienākuma nodoklis tiek palielināts par 50 % vai par 100 % no šo pakalpojumu vērtības, lai gan saskaņā ar administratīvo praksi šī pirmā dalībvalsts neparedz ekvivalentu pienākumu tad, ja šos pakalpojumus sniedz tās teritorijā reģistrēti pakalpojumu sniedzēji.

(¹) OV C 128, 12.4.2021.

**Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. februāra spriedums (*Curtea de Apel Craiova* (Rumānija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – RS**

(Lieta C-430/21) ⁽¹⁾

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesiskums – Tiesu neatkarība – LES 19. panta 1. punkta otrā
daļa – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Savienības tiesību pārākums – Valsts tiesas
pilnvaru neesamība izvērtēt tādu valsts tiesību aktu atbilstību Savienības tiesībām, kurus attiecīgās
dalībvalsts konstitucionālā tiesa ir atzinusi par atbilstošiem konstitūcijai – Disciplinārlietas)**

(2022/C 165/24)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Craiova

Pamatlietas puses

Prasītājs: RS

Rezolutīvā daļa

- 1) LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, lasot to kopā ar LES 2. pantu un 4. panta 2. un 3. punktu, kā arī ar LESD 267. pantu un Savienības tiesību pārākuma principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums vai prakse, atbilstoši kurai dalībvalsts vispārējās jurisdikcijas tiesas nav tiesīgas izvērtēt tādu valsts tiesību aktu saderību ar Savienības tiesībām, kurus šis dalībvalsts konstitucionālā tiesa ir atzinusi par atbilstošiem valsts konstitucionālo tiesību normai, kurā ir paredzēta Savienības tiesību pārākuma principa ievērošana.
- 2) LES 19. panta 1. punkta otrā daļa, lasot to kopā ar LES 2. pantu un 4. panta 2. un 3. punktu, kā arī ar LESD 267. pantu un Savienības tiesību pārākuma principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums vai prakse, saskaņā ar kuru ir ļauts saukt pie disciplināratbildības valsts tiesnesi tāpēc, ka viņš ir piemērojis Savienības tiesības, kā tās ir interpretējusi Tiesa, atkāpdamies no attiecīgās dalībvalsts konstitucionālās tiesas judikatūras, kura nav saderīga ar Savienības tiesību pārākuma principu.

⁽¹⁾ OV C 371, 3.11.2020.

**Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. februāra spriedums (*Rechtbank Amsterdam* (Nīderlande) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas orderu, kas ir izsniegti attiecībā pret X
(C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU), izpilde**

(Apvienotās lietas C-562/21 PPU un C-563/21 PPU) ⁽¹⁾

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesu iestāžu
sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – 1. panta
3. punkts – Nodošanas procedūras starp dalībvalstīm – Izpildes nosacījumi – Eiropas Savienības
Pamattiesību harta – 47. panta otrā daļa – Pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu neatkarīgā,
objektīvā un tiesību aktos noteiktā tiesā – Sistēmiskas vai vispārējas nepilnības – Divos posmos veicams
izvērtējums – Piemērošanas kritēriji – Izpildes tiesu iestādes pienākums konkrēti un precīzi pārbaudīt, vai
ir nopietni un konstatēti iemesli uzskatīt, ka pastāv reāls risks, ka personas, attiecībā uz kuru ir izsniegts
Eiropas apcietināšanas orderis, nodošanas gadījumā tiks pārkāptas tās pamattiesības uz taisnīgu lietas
izskatīšanu tiesību aktos noteiktā neatkarīgā un objektīvā tiesā)**

(2022/C 165/25)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Pamatlietas puses

Prasītāji: X (C-562/21 PPU) Y (C-563/21 PPU)

Rezolutīvā daļa

Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), 1. panta 2. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja izpildes tiesu iestādes, kurai ir jālemj par tādas personas nodošanu, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, rīcībā ir informācija, kas ļauj konstatēt sistēmisku vai vispārīgu nepilnību esamību attiecībā uz izsniegšanas dalībvalsts tiesu varas neatkarību, tostarp attiecībā uz šīs varas locekļu iecelšanas amatā procedūru, šī iestāde var atteikties šīs personas nodošanu:

- saistībā ar Eiropas apcietināšanas orderi, kas ir izsniegts brīvības atņemšanas soda izpildei vai ar brīvības atņemšanu saistīta drošības līdzekļa piemērošanai, tikai tad, ja minētā iestāde konstatē, ka konkrētajos lietas apstākļos pastāv nopietni un konstatēti iemesli uzskatīt, ka, ņemot vērā tostarp minētās personas sniegto informāciju par iztiesāšanas sastāvu, kuram bija jāizskata tās krimināllieta, vai jebkuru citu apstākli, kuram ir nozīme, izvērtējot šī iztiesāšanas sastāva neatkarību un objektivitāti, ir pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrajā daļā nostiprinātās šīs pašas personas pamattiesības uz taisnīgu lietas izskatīšanu tiesību aktos noteiktā neatkarīgā un objektīvā tiesā, un
- saistībā ar Eiropas apcietināšanas orderi, kas ir izsniegts kriminālvajāšanas veikšanai, tikai tad, ja šī pati iestāde secina, ka konkrētajos lietas apstākļos pastāv nopietni un konstatēti iemesli uzskatīt, ka, ņemot vērā tostarp attiecīgās personas sniegto informāciju par tās personisko situāciju, noziedzīgā nodarījuma, par kuru attiecībā uz to tiek veikta kriminālvajāšana, raksturu, šī Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas faktiskajiem apstākļiem vai jebkuru citu apstākli, kuram ir nozīme, izvērtējot tā iztiesāšanas sastāva neatkarību un objektivitāti, kuram visdrīzāk būs jāizskata šīs personas lieta, šīs pēdējās minētās personas nodošanas gadījumā pastāv reāls šo minētās personas pamattiesību pārkāpuma risks.

(¹) OV C 2, 3.1.2022.

Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 10. janvāra rīkojums (*Tribunale di Parma* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret ZI, TQ

(Lieta C-437/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Azartspēles – Koncesijas derību iemaksu iekasēšanai – Jau piešķirto koncesiju pagarināšana – Datu pārraides centru (DPC), kas veic šo darbību bez koncesijām un policijas atļaujas, legalizācija – Ierobežots termiņš – Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu acīmredzama nepieņemamība)

(2022/C 165/26)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Parma

Pamata kriminālprocesa dalībnieki

ZI, TQ

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Tribunale di Parma* (Parmas tiesa, Itālija) iesniegusi ar lēmumu, kas pieņemts 2019. gada 8. novembrī, ir acīmredzami nepieņemams.

(¹) Iesniegšanas datums: 17.9.2020.

Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 21. februāra rīkojums (*Commissione tributaria provinciale di Roma* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Leonardo SpA/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio*

(Lieta C-550/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma – Pietiekamu precizējumu neesamība – Acīmredzama nepieņemamība*)

(2022/C 165/27)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Roma

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Leonardo SpA*

Atbildētāja: *Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio*

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko *Commissione tributaria provinciale di Roma* (Romā provinces Nodokļu lietu tiesa, Itālija) ir iesniegusi ar 2021. gada 21. jūlija lēmumu, ir acīmredzami nepieņemams.

⁽¹⁾ Iesniegšanas datums: 6/9/2021.

Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 23. februāra rīkojums (*Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *TV/Land Hessen*

(Lieta C-63/22) ⁽¹⁾

(Personas datu aizsardzība – Informācijas aģentūra (Ekonomiskās informācijas birojs) – Fizisku personu maksātspējas novērtējums (“scoring”), balstoties uz kreditoru sniegtu nepārbaudītu informāciju – Datu apstrādes likumība un kopīga atbildība par šo apstrādi)

(2022/C 165/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Pamatlietas puses

Prasītājs: *TV*

Atbildētāja: *Land Hessen*

Citi lietas dalībnieki: *SCHUFA Holding AG*

Rezolutīvā daļa

Izslēgt lietu C-63/22 no Tiesas reģistra.

⁽¹⁾ Iesniegšanas datums: 1.2.2022.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 24. maijā Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol un Fernando Presencia iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 27. aprīļa rīkojumu lietā T-719/20 Macías Chávez un citi/Spānija un Parlaments

(Lieta C-322/21 P)

(2022/C 165/29)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol un Fernando Presencia (pārstāvis: J. Jover Padró, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments un Spānijas Karaliste

Ar 2022. gada 1. februāra rīkojumu Tiesa (desmitā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami nepamatotu, un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem segt savus tiesāšanās izdevumus pašiem.

Apelācijas sūdzība, ko 2021. gada 10. septembrī Acciona, S.A. iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 30. jūnija spriedumu lietā T-362/20 Acciona/EUIPO – Agencia Negociadora PB (“REACCIONA”)

(Lieta C-557/21 P)

(2022/C 165/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Acciona, S.A. (pārstāvis: J. C. Erdozain López, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs un Agencia Negociadora PB, S.L.

Ar 2022. gada 27. janvāra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda Acciona, S.A. pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 25. novembrī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) – IEF Service GmbH/HB

(Lieta C-710/21)

(2022/C 165/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: IEF Service GmbH

Atbildētājs: HB

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 2008/94/EK (¹) 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmums šī panta izpratnē jau tad darbojas vismaz divu dalībvalstu teritorijā, ja piedāvā savus pakalpojumus citā dalībvalstī, šim nolūkam nodarbina tur ārštata pārdošanas inženieri un uzņēmuma galvenajā darbības vietā nodarbināts darba ņēmējs regulāri katru otro nedēļu strādā mājās birojā (homeoffice) citā dalībvalstī?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Direktīvas 2008/94/EK 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šāda uzņēmuma darba ņēmējs, kura dzīvesvieta ir otrā dalībvalstī un kurš tur ir pakļauts obligātajai sociālajai apdrošināšanai, bet pārmaiņus vienu nedēļu strādā dalībvalstī, kurā ir darba devēja galvenā darbības vieta, un pēc tam vienu nedēļu veic darbu dalībvalstī, kurā viņš dzīvo un ir pakļauts sociālajai apdrošināšanai, šī panta izpratnē "parasti" strādā abās dalībvalstīs?

3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Direktīvas 2008/94/EK 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par darba ņēmēja, kurš parasti veic vai ir veicis darbu divās dalībvalstīs, prasījumu apmierināšanu ir atbildīga

- a) tās dalībvalsts garantiju iestāde, kuras tiesību aktiem darba ņēmējs ir pakļauts sociālās apdrošināšanas sistēmu koordinācijas (sociālās apdrošināšanas) ietvaros, ja garantiju iestādes atbilstoši Direktīvas 2008/94/EK 3. pantam abās valstīs ir izveidotas tā, ka darba devēja iemaksas garantiju shēmu finansējumā ir jāmaksā kā daļa no obligātajām sociālās apdrošināšanas iemaksām,
- b) otras dalībvalsts garantiju iestāde, kurā atrodas maksātnespējīgā uzņēmuma galvenā darbības vieta, vai
- c) garantiju iestādes abās dalībvalstīs, lai darba ņēmējs, iesniedzot pieteikumu, varētu izvēlēties, kurā viņš vēlas vērsties?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā (OV 2008, L 283, 36. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 21. decembrī iesniedza Curtea de Apel București (Rumānija) – R.I./Inspeția Judiciară, NL

(Lieta C-817/21)

(2022/C 165/32)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītāja: R.I.

Atbildētāji: Inspeția Judiciară, N.L.

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienību 2. pants un 19. panta 1. punkta otrā daļa, Lēmums 2006/928 (ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātos par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju) (¹), kā arī atbilstoši Eiropas Savienības tiesībām noteiktās neatkarības un objektivitātes garantijas ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas ļauj Tiesu inspekcijas galvenajam inspektoram izdot normatīva (zemāka juridiskā ranga nekā likums) un/vai individuāla rakstura administratīvus aktus, ar kuriem tas autonomi izlemj par Tiesu inspekcijas institucionālā ietvara organizēšanu tiesu inspektoru atlasei un to darbības vērtēšanai, inspekcijas pasākumu veikšanai, kā arī galvenā inspektora vietnieka iecelšanai, ja saskaņā ar konstitutīvo likumu minētās personas ir vienīgie subjekti, kas var pieņemt, apstiprināt vai atspēkot disciplinārā izmeklēšanā par galveno inspektoru izdotos aktus?

(¹) Komisijas Lēmums 2006/928 (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātos par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju (OV 2006, L 354, 56. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 30. decembrī iesniedza *Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumānija) – Banca A/ANAF, Președintele ANAF*

(Lieta C-827/21)

(2022/C 165/33)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Banca A*

Atbildētāji: *ANAF, Președintele ANAF*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts tiesu iestādei ir pienākums interpretēt atbilstoši Padomes Direktīvai 2009/133/EK⁽¹⁾ tādu valsts nodokļu tiesību normu, kas ir piemērojama iekšzemes situācijām un reglamentē kapitāla pieauguma – kas ir iegūts, anulējot iegūstošās sabiedrības kapitāla daļu pievienojamās sabiedrības kapitālā – neaplikšanu ar nodokļiem, tādos apstākļos kā aplūkojamajā gadījumā, kad:
 - līdzīgus iekšzemes un pārrobežu darījumus valsts likumdevējs ir regulējis ar dažādām tiesību normām, kuras nav identiskas;
 - iekšzemes darījumiem piemērojamā valsts tiesību norma tomēr darbojas, izmantojot direktīvā ietvertos jēdzienus – apvienošana, aktīvu un pasīvu pārvešana, kapitāla daļas anulēšana;
 - valsts nodokļu likuma paskaidrojuma raksts var tikt interpretēts tādējādi, ka likumdevēja mērķis bija noteikt vienādu nodokļu risinājumu iekšzemes un pārrobežu darījumiem, kuri tika regulēti, transponējot direktīvu, lai nediskriminējošā veidā ievērotu apvienošanas nodokļu neitralitātes principu un izvairītos no konkurences izkropļojumiem?
- 2) Vai Padomes Direktīvas 2009/133/EK 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka kapitāla pieauguma – kas ir iegūts, anulējot vienas sabiedrības kapitāla daļu citas sabiedrības kapitālā pēc aktīvu un pasīvu pārvešanas no pēdējās minētās sabiedrības uz pirmo – neaplikšana ar nodokļiem nevar tikt liegta ar pamatojumu, ka attiecīgais darījums neatbilst visiem valsts tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem, lai to kvalificētu kā apvienošanu?
- 3) Vai Padomes Direktīvas 2009/133/EK 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka neaplikšana ar nodokļiem ir piemērojama peļņai no izdevīga pirkuma, kas ir atspoguļota iegūstošās sabiedrības peļņas un zaudējumu aprēķinā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2009/133/EK (2009. gada 19. oktobris) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmēj sabiedrību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE [Eiropas uzņēmēj sabiedrība] vai SCE [Eiropas kooperatīvā sabiedrība] juridiskās adreses pārcelšanai no vienas dalībvalsts uz citu (OV 2009, L 310, 34. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 6. janvārī iesniedza *Bundesfinanzhof (Vācija) – RF/Finanzamt G*

(Lieta C-15/22)

(2022/C 165/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: RF

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: Finanzamt G

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punkts un Līguma par Eiropas Savienības darbību 208. pants kopsakarā ar tā 210. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts administratīvo praksi atbrīvojumu no aplikšanas ar nodokli nepiemērot gadījumos, kad sadarbības projektu attīstības jomā finansē Eiropas Attīstības fonds, savukārt, ja izpildīti konkrēti priekšnosacījumi, ar nodokli neapliek atalgojumu, ko darba ņēmējs esošo dienesta attiecību ietvaros saņem par darbību saistībā ar Vācijas publiskā sektora sniegtu attīstības palīdzību tehniskās vai finansiālās sadarbības ietvaros, ja šādu darbību vismaz 75 % apmērā finansē par sadarbību attīstības jomā atbildīgā federālā ministrija vai valstij piederoša privāttiesiska attīstības palīdzības sabiedrība?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. janvārī iesniedza Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-23/22)

(2022/C 165/35)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālais jautājums

Vai – pareizi interpretējot Reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2014.–2020. gadam kopsakarā ar to, kas ir noteikts Komisijas 2014. gada 17. jūnija Regulā (ES) Nr. 651/2014⁽¹⁾, konkrēti tās 1. pantā un 2. panta 11. punktā, Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulā (ES) Nr. 1379/2013⁽²⁾ un Līguma par Eiropas Savienības darbību I pielikumā – var secināt, ka atbilstoši ar 2014. gada 31. oktobra Dekrētlikumu Nr. 162/2014 apstiprinātā *Código Fiscal do Investimento* (leguldījumu taksācijas kodekss) 2. panta 2. punktam un 22. panta 1. punktam, kā arī 2014. gada 30. decembra Ministrijas rīkojuma Nr. 282/2014 1. un 2. pantam zvejas un akvakultūras produktu pārstrādes darbība saistībā ar “sālītu mencu”, “saldētu mencu” un “atmieksķētu mencu” – uz kuru attiecas saimnieciskās darbības kods CAE 10204Rev3 – nav lauksaimniecības produktu pārstrādes darbība paredzētā nodokļu atbalsta piešķiršanas nolūkiem?

(¹) Komisijas Regula (ES) Nr. 651/2014 (2014. gada 17. jūnijs), ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2014, L 187, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1379/2013 (2013. gada 11. decembris) par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV 2013, L 354, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 25. janvārī iesniedza Pesti Központi Kerületi Bíróság (Ungārija) – PannonHitel Pénzügyi Zrt./Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

(Lieta C-51/22)

(2022/C 165/36)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Atbildētāja: Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91⁽¹⁾, 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažieris var tieši pret gaisa pārvadātāju izmantot savas tiesības uz biļetes pilnas cenas atlīdzināšanu par cenu, par kādu tā tika iegādāta, pat ja viņš biļeti ir rezervējis ar tādas trešās personas palīdzību, kura darbojas kā starpnieks un kurai pasažieris ir samaksājis biļetes cenu, ja biļeti no gaisa pārvadātāja nopirka un tam biļetes cenu samaksāja starpnieks un ja nav konstatēts, ka starpnieks būtu rīkojies kā gaisa pārvadātāja pilnvarots aģents, un tas nav arī ceļojuma rīkotājs?

⁽¹⁾ OV 2004, L 46, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. februārī iesniedza Amtsgericht Frankfurt am Main (Vācija) – IA/DER Touristik Deutschland GmbH

(Lieta C-62/22)

(2022/C 165/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītāja: IA

Atbildētāja: DER Touristik Deutschland GmbH

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (pārstrādāta versija)⁽¹⁾ 18. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā noteikumā līdztekus starptautiskās jurisdikcijas tiesiskajam regulējumam ir paredzēts arī tiesiskais regulējums, kas attiecas uz valstu tiesu teritoriālo jurisdikciju ceļojuma līgumu lietās un kas ir jāņem vērā tiesai, kura izskata attiecīgo lietu gadījumā, ja gan patērētāja kā ceļotāja, gan arī viņa līgumpartnera kā ceļojuma rīkotāja domicils ir vienā un tajā pašā dalībvalstī, savukārt ceļojuma galamērķis atrodas nevis šajā dalībvalstī, bet gan ārvalstī, un tas nozīmē, ka papildus valsts tiesību normām patērētājs var celt no līgumsaistībām izrietošas prasības pret ceļojuma rīkotāju tiesā, kuras apgabalā ir viņa domicils?

⁽¹⁾ OV 2012, L 351, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. februārī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Viagogo AG/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Lieta C-70/22)

(2022/C 165/38)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Viagogo AG

Atbildētājas: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvai 2000/31/EK⁽¹⁾ un it īpaši 3., 14. un 15. pantam, kopsakarā ar LESD 56. pantu, ir pretrunā tāda dalībvalsts tiesiskā regulējuma par pasākumu biļešu tirdzniecību sekundārajā tirgū piemērošana, kuras rezultātā mitināšanas platformai, kas darbojas ES – kāda ir prasītāja šajā tiesvedībā –, tiek liegts sniegt trešajām personām – klientiem ziņošanas pakalpojumus par pasākumu biļešu tirdzniecību sekundārajā tirgū, rezervējot šādas darbības tikai pārdevējiem, pasākumu organizētājiem vai citiem tiesību subjektiem, kuriem valsts iestādes atļāvušas izdot biļetes primārajā tirgū ar sertificētām sistēmām?
- 2) Vai, papildus, LESD 102. pantā un LESD 106. pantā noteiktajam ir pretrunā tāda dalībvalsts tiesiskā regulējuma par pasākumu biļešu tirdzniecību piemērošana, kas visus ar biļešu sekundāro tirgu saistītos pakalpojumus (un it īpaši starpniecību) rezervē tikai pārdevējiem, pasākumu organizētājiem vai citiem tiesību subjektiem, kuriem atļauts izdot biļetes primārajā tirgū ar sertificētām sistēmām, liedzot veikt šādas darbības informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlas darboties kā mitināšanas pakalpojumu sniedzēji (*hosting provider*) saskaņā ar Direktīvas 2000/31/EK 14. un 15. pantu, it īpaši tad, ja, kā konkrētajā lietā, šīs rezervēšanas rezultātā uzņēmējam, kurš dominē biļešu izplatīšanas primārajā tirgū, tiek atļauts paplašināt un attiecināt savu dominanci uz starpniecības pakalpojumiem sekundārajā tirgū?
- 3) Vai saskaņā ar Eiropas tiesisko regulējumu un konkrēti Direktīvu 2000/31/EK “pasīva mitināšanas pakalpojumu sniedzēja” jēdziens ir izmantojams tikai tad, ja nav nekādas klientu publicētā satura filtrēšanas, atlases, indeksācijas, organizēšanas, katalogizēšanas, agregēšanas, izvērtēšanas, izmantošanas, grozīšanas, izvilšanas vai veicināšanas darbības, šis saturs ir uzskatāms tikai par piemēra norādēm un tam nav visam jābūt klātesošam, lai to pašu par sevi varētu uzskatīt par nozīmīgu pakalpojuma ekonomiskajā pārvaldībā un/vai klientu rīcības izvērtēšanas tehnikas pieņemšanā nolūkā veicināt viņu kļūšanu par pastāvīgajiem klientiem, vai tomēr ir jānodod atpakaļ iesniedzējtiesai jautājums par minēto apstākļu nozīmīguma izvērtējumu tādējādi, ka, kaut arī iestājas viens vai vairāki no minētajiem apstākļiem, ir iespējams uzskatīt par prevalējošu tā pakalpojuma neitralitāti, kas liek kvalificēt mitināšanas pakalpojumu sniedzēju par pasīvu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV 2000, L 178, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 3. februārī iesniedza Grupa Azoty S.A., Azomureş SA un Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 29. novembra rīkojumu lietā T-726/20, Grupa Azoty u.c./Komisija

(Lieta C-73/22 P)

(2022/C 165/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Grupa Azoty S.A., Azomureş SA un Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis (pārstāvji: D. Haverbeke, L. Ruessmann un P. Sellar, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu un
- atzīt apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas 2020. gada 25. septembra paziņojumu “Pamatnostādnes par atsevišķiem valsts atbalsta pasākumiem saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu pēc 2021. gada”⁽¹⁾, par pieņemamu vai
- pakārtoti, atcelt pārsūdzēto rīkojumu, pamatojoties uz to, ka Vispārējai tiesai esot bijis jāatliek lēmuma par pieņemamību pieņemšana līdz prasība tiks izskatīta pēc būtības, un
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā to izskatītu pēc būtības, un
- piespriest atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējiem šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus un
- lēmuma par tiesāšanās izdevumiem saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā pieņemšanu atlikt, līdz tā pilnībā pabeigs izskatīt šo prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza divus pamatus.

Pirmais pamats: nepietiekams pamatojums.

- Vispārējā tiesa neesot izpildījusi savu pienākumu sniegt pietiekamu pamatojumu. Pirmkārt, pārsūdzētā rīkojuma 34.–48. un 49.–51. punktā Vispārējā tiesa neesot aplūkojusi argumentus, ko tai ir iesnieguši apelācijas sūdzības iesniedzēji, un neesot konstatējusi tajā izskatāmās lietas faktus. Otrkārt, tā neesot paskaidrojusi, kādēļ tikai tie Komisijas lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar kādu konkrētu sekundāro tiesību aktu, var tieši skart apelācijas sūdzības iesniedzējus. Tas attiecas uz pārsūdzētā rīkojuma 38. punktu.

Otrais pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji netika skarti tieši.

- Vispārējā tiesa atsaucas uz pastāvīgo judikatūru, minot tieša skāruma kritēriju pasūdzētā sprieduma 26.–30. punktā. Kā daļa no tieša skāruma kritērija Vispārējai tiesai ir jāizvērtē apstrīdamā akta saturs, raksturs, mērķis un būtība, kā arī faktiskais un tiesiskais konteksts, kurā tas ietilpst. Vispārējā tiesa, neveicot iepriekš minēto vērtējumu, esot pieļāvusi tiesību kļūdu, izvērtējot LESD 263. pantā paredzēto “tieša skāruma” prasību. Tas attiecas uz pārsūdzētā rīkojuma 34.–48. punktu. Vispārējā tiesa esot radījusi situāciju, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēji tiek atstāti bez jebkādiem tiesību aizsardzības līdzekļiem. Neievērojot un pienācīgi nepiemērojot tieša skāruma kritēriju, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

Pakārtoti, Vispārējai tiesai esot bijis jāatliek lēmuma par pieņemamību pieņemšana līdz prasība tiks izskatīta pēc būtības.

- Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 7. un 8. punktā ir prasīts, ka Vispārējai tiesai, ja to pamato īpaši apstākļi, ir jāatliek lēmuma par iebildi par nepieņemamību pieņemšana līdz galīgā lēmuma taisīšanai, un jānosaka jauni termiņi turpmākajām procesuālajām darbībām. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šie īpašie apstākļi pastāv, kad lēmuma pieņemšanu ir nepieciešams atlikt, lai nodrošinātu pareizu tiesvedību.
- Vispārējai tiesai esot bijis jāizvērtē apstrīdētā akta raksturs, saturs un konteksts, lai noteiktu, vai tas apelācijas sūdzības iesniedzējus skāra tieši. Šī iemesla dēļ ir nepieciešams aplūkot akta būtību un vai ar to dalībvalstij tiek uzlikti neatkarīgi tiesiski pienākumi. Šis vērtējums pārklājoties ar pirmo pamatu attiecībā uz prasību pēc būtības un kas attiecas uz Komisijas kompetences neesamību pieņemt apstrīdētā akta I pielikumu. Neatliekot lēmuma pieņemšanu par Komisijas iebildi par nepieņemamību līdz Vispārējā tiesa būs uzklusējusi argumentus pēc būtības, tā esot pārkāpusi Reglamenta 130. panta 7. un 8. pantu.

⁽¹⁾ OV 2020 C 317, 5. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 4. februārī iesniedza Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton un Trevira GmbH par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2021. gada 29. novembra rīkojumu lietā T-741/20, Advansa Manufacturing u.c./Komisija

(Lieta C-77/22 P)

(2022/C 165/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton un Trevira GmbH (pārstāvji: D. Haverbeke, L. Ruessmann un P. Sellar, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Dralon GmbH un Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu un
- atzīt apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas 2020. gada 25. septembra paziņojumu “Pamatnostādnes par atsevišķiem valsts atbalsta pasākumiem saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu pēc 2021. gada”⁽¹⁾, par pieņemamu vai
- pakārtoti, atcelt pārsūdzēto rīkojumu, pamatojoties uz to, ka Vispārējai tiesai esot bijis jāatliek lēmuma par pieņemamību pieņemšana līdz prasība tiks izskatīta pēc būtības, un
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā to izskatītu pēc būtības, un
- piespriest atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējiem šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus un
- lēmuma par tiesāšanās izdevumiem saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā pieņemšanu atlikt, līdz tā pilnībā pabeigs izskatīt šo prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza divus pamatus.

Pirmais pamats: nepietiekams pamatojums.

- Vispārējā tiesa neesot izpildījusi savu pienākumu sniegt pietiekamu pamatojumu. Pirmkārt, pārsūdzētā rīkojuma 34.–48. un 49.–51. punktā Vispārējā tiesa neesot aplūkojusi argumentus, ko tai ir iesnieguši apelācijas sūdzības iesniedzēji, un neesot konstatējusi tajā izskatāmās lietas faktus. Otrkārt, tā neesot paskaidrojusi, kādēļ tikai tie Komisijas lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar kādu konkrētu sekundāro tiesību aktu, var tieši skart apelācijas sūdzības iesniedzējus. Tas attiecas uz pārsūdzētā rīkojuma 38. punktu.

Otrais pamats: Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nospriežot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēji netika skarti tieši.

- Vispārējā tiesa atsauca uz pastāvīgo judikatūru, minot tieša skārums kritēriju pasūdzētā rīkojuma 26.–30. punktā. Kā daļa no tieša skārums kritērija Vispārējai tiesai ir jāizvērtē apstrīdamā akta saturs, raksturs, mērķis un būtība, kā arī faktiskais un tiesiskais konteksts, kurā tas ietilpst. Vispārējā tiesa, neveicot iepriekš minēto vērtējumu, esot pieļāvusi tiesību kļūdu, izvērtējot LESD 263. pantā paredzēto “tieša skārums” prasību. Tas attiecas uz pārsūdzētā rīkojuma 34.–48. punktu. Vispārējā tiesa esot radījusi situāciju, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēji tiek atstāti bez jebkādiem tiesību aizsardzības līdzekļiem. Neievērojot un pienācīgi nepiemērojot tieša skārums kritēriju, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu.

Pakārtoti, Vispārējai tiesai esot bijis jāatliek lēmuma par pieņemamību pieņemšana līdz prasība tiks izskatīta pēc būtības.

- Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 7. un 8. punktā ir prasīts, ka Vispārējai tiesai, ja to pamato īpaši apstākļi, ir jāatliek lēmuma par iebildi par nepieņemamību pieņemšanu līdz galīgā lēmuma taisīšanai, un jānosaka jauni termiņi turpmākajām procesuālajām darbībām. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šie īpašie apstākļi pastāv, kad lēmuma pieņemšanu ir nepieciešams atlikt, lai nodrošinātu pareizu tiesvedību.
- Vispārējai tiesai esot bijis jāizvērtē apstrīdētā akta raksturs, saturs un konteksts, lai noteiktu, vai tas apelācijas sūdzības iesniedzējus skāra tieši. Šī iemesla dēļ ir nepieciešams aplūkot akta būtību un vai ar to dalībvalstij tiek uzlikti neatkarīgi tiesiski pienākumi. Šis vērtējums pārklājoties ar pirmo pamatu attiecībā uz prasību pēc būtības un kas attiecas uz Komisijas kompetences neesamību pieņemt apstrīdētā akta I pielikumu. Neatliekot lēmuma pieņemšanu par Komisijas iebildi par nepieņemamību līdz Vispārējā tiesa būs uzklusējusi argumentus pēc būtības, tā esot pārkāpusi Reglamenta 130. panta 7. un 8. pantu.

(¹) OV 2020 C 317, 5. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 9. februārī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Papier Mettler Italia S.r.l./Ministero della Transizione Ecologica (già Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

(Lieta C-86/22)

(2022/C 165/41)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītājs: Papier Mettler Italia S.r.l.

Atbildētājas: Ministero della Transizione Ecologica (già Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 114. panta 5. un 6. punkts, kā arī Direktīvas 94/62/EK (¹) 16. panta 1. punkts, kā arī Direktīvas 98/34/EK (²) 8. pants neļauj piemērot tādas valsts tiesību aktus kā tie, kas paredzēti apstrīdētajā starpministriju dekrētā, ar kuriem aizliedz laist tirgū vienreizējās lietošanas iepakojumu maisījumus, kas ražoti no bioloģiski nenovērtētiem materiāliem, bet atbilst pārējām Direktīvā 94/62/EK noteiktajām prasībām, ja dalībvalsts šādu savu tiesisko regulējumu, kas satur par Kopienas tiesību aktiem stingrākus tehniskos noteikumus, nav paziņojusi Eiropas Komisijai iepriekš, bet gan tikai pēc pasākuma pieņemšanas un pirms tā publicēšanas?
- 2) Vai Direktīvas 94/62/EK 1., 2. panta, 9. panta 1. punkts un 18. pants, kas papildināti ar Direktīvas II pielikuma 1., 2. un 3. panta noteikumiem, ir interpretējami tādējādi, ka tie liedz pieņemt tādas valsts tiesību aktus, ar kuriem aizliedz laist tirgū vienreizējās lietošanas iepakojumu maisījumus, kas ražoti no bioloģiski nenovērtētiem materiāliem, bet atbilst pārējām Direktīvā 94/62/EK noteiktajām prasībām, vai turpretim valsts tiesību aktos noteiktos papildu tehniskos noteikumus var attaisnot, pamatojot tos ar mērķi nodrošināt pastiprinātu vides aizsardzību, eventuāli ņemot vērā atkritumu savākšanas problēmu īpašo raksturu dalībvalstī un pašas valsts nepieciešamību īstenot šajā saistītajā jomā paredzētās Kopienas saistības?
- 3) Vai Direktīvas 94/62/EK 1., 2. panta, 9. panta 1. punkts un 18. pants, kas papildināti ar Direktīvas II pielikuma 1., 2. un 3. panta noteikumiem, ir interpretējami tādējādi, ka tie veido skaidrus un precīzus noteikumus, kas paredzēti, lai aizliegtu jebkādu kavēšanu, lai laistu tirgū maisījumus, kas atbilst direktīvā noteiktajām prasībām, un veicinātu iespējami nesaderīga valsts tiesiskā regulējuma nepiemērošanu, ko veic visas valsts struktūras, tostarp valsts pārvaldes iestādes?

- 4) Visbeidzot, vai tāda valsts tiesiskā regulējuma, kas aizliedz laist tirgū vienreizējās lietošanas maisījumus, kas ir bioloģiski nenoārdāmi, bet ražoti atbilstoši Direktīvas 94/62/EK prasībām, pieņemšana, ja tas nav pamatots ar mērķi nodrošināt pastiprinātu vides aizsardzību, ar atkritumu savākšanas problēmu īpatnībām dalībvalstī un ar pašas valsts nepieciešamību īstenot arī Kopienas saistības, kas paredzētas šajā saistītajā jomā, var būt nopietns un acīmredzams Direktīvas 94/62/EK 18. panta pārkāpums?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV 1994, L 365, 10. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV 1998, L 204, 37. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. februārī iesniedza Landgericht Essen
(Vācija) – DC/HJ**

(Lieta C-97/22)

(2022/C 165/42)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Essen

Pamatlietas puses

Prasītāja: DC

Atbildētājs: HJ

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Direktīva 2011/83/ES”) 14. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecīgā norma situācijā, kad pasūtītājs no gribas izteikuma par būvniecības līguma noslēgšanu, kas ir ticis noslēgts ārpus uzņēmuma telpām, atsakās tikai pēc tam, kad tirgotājs jau ir (pilnībā) sniedzis savus pakalpojumus, neparedz tirgotājam nekādas tiesības uz pakalpojuma vērtības atlīdzību vai kompensāciju arī tad, ja saskaņā ar tiesību normām par atteikuma tiesiskajām sekām gan nav izpildīti nosacījumi par tiesībām uz pakalpojuma vērtības atlīdzību, tomēr tirgotāja sniegto būvniecības pakalpojumu rezultātā ir palielinājušies pasūtītāja aktīvi, proti, viņš ir netaisni iedzīvojis?

⁽¹⁾ OV 2011, L 304, 64. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2022. gada 10. februāra rīkojums – TO/EVA

(Lieta T-434/21) ⁽¹⁾

(Civildienests – Vispārējās tiesas sprieduma izpilde – Terminā neapstrīdēts lēmums – Res judicata spēks – Iestādes, kas ir kompetenta slēgt darba līgumus, iespējamās saistības mierizlīguma kontekstā ārpus Vispārējās tiesas – Mierizlīguma priekšlikums, kuram prasītāja nav piekritusi – Nelabvēlīga akta neesamība – Nepieņemamība)

(2022/C 165/43)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TO (pārstāvis: É. Boigelot, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Vides aģentūra (EVA) (pārstāvji: O. Cornu, parstāvis, kam palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmām kārtām, atcelt 2020. gada 21. septembra lēmumu, ar kuru EVA, pirmkārt, atteicās izpildīt 2019. gada 11. jūnija spriedumu, TO/EVA (T-462/17, nav publicēts, EU:T:2019:397), un, otrkārt, noraidīja prasītājas 2020. gada 16. septembrī formulētos lūgumus un, otrām kārtām, piespriet EVA pārskaitīt prasītājai, pirmkārt, summas, kuras atbilst atlīdzībai par uzteikumu, iekārtošanas pabalstu, kurām pieskaitīti procenti skaitot no 2016. gada 22. septembra, otrkārt, naudas summu 20 000 EUR kā zaudējumu atlīdzību par iespējamo morālo kaitējumu, kas radies no prasītājas personas datu izpaušanas trešajām personām un, treškārt, naudas summu 20 000 EUR kā zaudējumu atlīdzību par iespējamo morālo kaitējumu, kas radies no atteikuma paziņot prasītājai saraksti ar viņas padomnieku gan pirms, gan pēc sprieduma pasludināšanas.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) TO sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Vides aģentūras (EVA) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 349, 30.8.2021.

Prasība, kas celta 2022. gada 27. janvārī – BNP Paribas/VNV

(Lieta T-71/22)

(2022/C 165/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BNP Paribas (Parīze, Francija) (pārstāvji: A. Champsaur un A. Delors, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— uzdot VNV iesniegt noregulējuma plānu (visu tekstu), kas apstiprināts ar noregulējuma lēmumu ⁽¹⁾;

- atzīt, ka apstrīdētie MPAS (minimālās pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasības) politikas noteikumi nav piemērojami;
- atcelt noregulējuma lēmumu;
- atcelt lēmumu par MPAS (?);
- piespriest VNV atļūdzināt prasītājas tiesāšanās un citus izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus saistībā ar prasījumu atcelt noregulējuma lēmumu un astoņus pamatus saistībā ar prasījumu atcelt lēmumu par MPAS.

1. Ar pirmo pamatu attiecībā uz noregulējuma lēmumu tiek apgalvots, ka VNV ir pieļāvusi tiesību kļūdas. Prasītāja apgalvo, ka noregulējuma lēmums ir pretrunā 2014. gada 15. jūlija Regulas (ES) Nr. 806/2014 (?) un Komisijas 2016. gada 23. marta Deleģētās regulas (ES) 2016/1075 (4) normām, kā arī samērīguma principam.
2. Ar otro pamatu attiecībā uz noregulējuma lēmumu tiek apgalvots, ka VNV ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā un nav ievērojusi labas pārvaldības principu.
 - Prasītāja šo pamatu balsta uz apgalvojumu, ka VNV, pieņemot vienotu stratēģiju attiecībā uz visām pasaules mērogā sistēmiski svarīgajām kredītiestādēm un finanšu iestādēm (*G-SII*) par parāda instrumentu konversiju, nav ņēmusi vērā pašreizējos noregulējuma gadījumus un nav veikusi rūpīgu un objektīvu izvērtējumu par visiem faktiskajiem apstākļiem un argumentiem, kurus prasītāja izvirzījusi, formulējot savu noregulējuma stratēģijas izvēli.
3. Ar trešo pamatu attiecībā uz noregulējuma lēmumu tiek apgalvots, ka VNV pauž nostāju, kas liecinot par normatīvu izvēli, un tādējādi tā esot pārsniegusi ar Regulu (ES) Nr. 806/2014 tai piešķirtās pilnvaras.
4. Ar ceturto pamatu attiecībā uz noregulējuma lēmumu tiek apgalvots, ka tā pieņemšanā netika ievērotas prasītājas tiesības tikt uzklausītai un VNV pienākums norādīt pamatojumu, proti, par tās izvēlēto prasītājas noregulējuma stratēģiju.
5. Ar piekto pamatu attiecībā uz noregulējuma lēmumu tiek apgalvots, ka dažas Regulas (ES) Nr. 806/2014 normas, kuras VNV piemērojuši, pieņemot šo lēmumu, ir pretrunā pamattiesībām un LESD.
6. Ar pirmo pamatu attiecībā uz lēmumu par MPAS tiek apgalvots, ka tas ir balstīts uz noregulējuma lēmumu un cieši saistīts ar to un ka līdz ar to tas vairs nebūtu spēkā, ja noregulējuma lēmums tiktu atcelts.
7. Ar otro pamatu attiecībā uz lēmumu par MPAS tiek apgalvots, ka VNV ir pieļāvusi tiesību kļūdu Regulas (ES) Nr. 806/2014 normu interpretēšanā un piemērošanā.
 - Prasītāja šo pamatu balsta uz apgalvojumu, ka VNV, nosakot MPAS, nav ņēmusi vērā banku koncerna stāvokli pēc noregulējuma un, nosakot uzticēšanās tirgum rezervi, nav ņēmusi vērā apvienoto rezervju prasības (*CBR*) pēc noregulējuma, un nav veikusi pilnīgu novērtējumu par visiem nozīmīgajiem MPAS aprēķina elementiem un nav sniegusi sava MPAS aprēķina pamatojumu.
8. Ar trešo pamatu attiecībā uz lēmumu par MPAS tiek apgalvots, ka VNV, nosakot MPAS, ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā un nav ievērojusi labas pārvaldības principu, jo tā neesot rūpīgi un objektīvi novērtējusi *BNP Paribas* koncernu pēc noregulējuma, konkrētāk, neesot ņēmusi vērā noregulējuma ietekmi uz *BNP Paribas* koncerna lielumu un komercdarbības modeli.
9. Ar ceturto pamatu attiecībā uz lēmumu par MPAS tiek apgalvots, ka VNV nav ievērojusi tiesiskās palāvības aizsardzības principu, jo neesot piemērojusi vairākus savas MPAS politikas noteikumus attiecībā uz MPAS korekcijām.
10. Ar piekto pamatu attiecībā uz lēmumu par MPAS tiek apgalvots, ka VNV nav ievērojusi samērīguma principu, tiesības uz īpašumu un brīvību veikt komercdarbību, jo ir noteikusi MPAS apmērā, kas nav samērīgs ar noregulējuma mērķiem.
11. Ar sesto pamatu attiecībā uz lēmumu par MPAS tiek apgalvots, ka VNV nav norādījusi šā lēmuma pamatojumu, jo šajā lēmumā tā neesot iekļāvusi visu informāciju, kas nepieciešama, lai prasītājam būtu iespējams saprast, uz ko ir balstīta un pēc kādas metodikas ir veikta MPAS noteikšana un kāpēc šī metodika atšķiras no MPAS politikā izklāstītās vispārīgās metodikas.

12. Ar septīto pamatu attiecībā uz lēmumu par MPAS tiek apgalvots, ka VNV nav ievērojusi prasītājas tiesības tikt uzklautātai, principā atsakoties ņemt vērā dažus komentārus.
13. Ar astoto pamatu attiecībā uz lēmumu par MPAS tiek apgalvots, ka MPAS politika, uz kuru balstīts MREL lēmums, ir pretrunā Regulai (ES) Nr. 806/2014 un ka tā ir uzskatāma par VNV pilnvaru nepareizu izmantošanu, ciktāl tajā ir pausta normatīva izvēle noregulējuma jomā un tādējādi tiek aizskartas likumdevēja pilnvaras.

- (¹) Runa ir par šo noregulējuma lēmumu: Kopīgais lēmums par grupas noregulējuma plānu un noregulējamības novērtējumu attiecībā uz *BNP Paribas* un tās meitassabiedrībām, ko 2021. gada 4. novembrī pieņēmusi Vienotā noregulējuma valde, *Magyar Nemzeti Bank*, *Finanstilsynet* un *Bankowy Fundusz Gwarancyjny*, Nr. RC/JD/2020/52.
- (²) Runa ir par šo lēmumu par MPAS: Kopīgais lēmums par minimālajām pašu kapitāla un atbilstīgo saistību prasībām attiecībā uz *BNP Paribas* un dažām tās saistītajām sabiedrībām, ko 2021. gada 4. novembrī pieņēmusi Vienotā noregulējuma valde, *Magyar Nemzeti Bank*, *Finanstilsynet* un *Bankowy Fundusz Gwarancyjny*, Nr. RC/JD/2020/53.
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).
- (⁴) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2016/1075 (2016. gada 23. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, ar kuriem precizē atvēršanas plānu, noregulējuma plānu un grupas noregulējuma plānu saturu, minimālos kritērijus, kas kompetentajai iestādei ir jānovērt attiecībā uz atvēršanas plāniem un grupas atvēršanas plāniem, nosacījumus grupas finansiālajam atbalstam, prasības neatkarīgiem vērtētājiem, norakstīšanas un konvertācijas pilnvaru līgumisku atzīšanu, paziņošanas prasību un apturēšanas paziņojuma procedūras un saturu un noregulējuma kolēģiju operatīvās funkcijas (OV 2016, L 184, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 15. februārī – *Associazione “Terra Mia Amici No Tap”/EIB*

(Lieta T-86/22)

(2022/C 165/45)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Associazione “Terra Mia Amici No Tap”* (Melendugno, Itālija) (pārstāvis: A. Calò, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt un nospriest, ka Eiropas Investīciju banka nepamatoti ir atzinusi par nepieņemamu un noilgušu prasītājas apvienības iesniegto pārskatīšanas lūgumu;
- piespriest Eiropas Investīciju bankai pieņemt lēmumu par TAP AG piešķirtā finansējuma atcelšanu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz pārskatīšanas lūguma apgalvoto nepieņemamību.

- Šajā ziņā tiek norādīts uz Orhūsas konvencijas un Regulas (EK) Nr. 1367/2006 (¹) (2006. gada 6. septembris) un Regulas (ES) Nr. 2021/1767 (²), un *EIB Statement of Environmental and Social Principles and Standards* preambulas 1., 6. un 9. punkta pārkāpumu. Šajā gadījumā EIB esot bijis jāatsauc piešķirtais finansējums, ņemot vērā, ka pārskatīšanas lūgums attiecas uz administratīvu aktu vides tiesību izpratnē.

2. Otrais pamats attiecas uz pārskatīšanas lūguma apgalvoto noilgumu termiņu nokavējuma dēļ.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka esot pārkāpta Orhūsas konvencija un Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) un Regula (ES) Nr. 2021/1767, kā arī *EIB Statement of Environmental and Social Principles and Standards* preambulas 1., 6. un 9. punkts. Šajā gadījumā EIB neesot veikusi finansējuma atsaukšanu ar jaunu un autonomu aktu, kurš atšķiras no tā, ar ko iepriekš ir ticis piešķirts finansējums, un katrā ziņā sešu nedēļu termiņš pārskatīšanas lūguma iesniegšanai esot jāskaita no projekta spēkā stāšanās dienas, ņemot vērā, ka līgumā finansējuma saņēmējam bija atzītas tiesības līdz minētajai dienai veikt pielāgojumus, lai izpildītu EIB standartus.

3. Trešais pamats attiecas uz 2009. gada *EIB Statement of Environmental and Social Principles and Standards* 36. punkta pārkāpumu.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka konkrēti 36. punktā ir paredzēts, ka EIB prasa, lai visi finansētie projekti atbilstu vismaz:

- piemērojamajiem valsts tiesību aktiem vides jomā;
- piemērojamajiem ES tiesību aktiem vides jomā, it īpaši ES direktīvai par ietekmes uz vidi novērtējumu (IVN) un direktīvai par dabas aizsardzību, kā arī nozaru un “pārnozaru” direktīvām;
- ES tiesībās iekļauto atbilstošo starptautisko konvenciju vides jomā principiem un standartiem.

Šajā gadījumā neviens no šiem punktiem neesot ievērots.

Proti, esot pierādīti šādi pārkāpumi:

a. ES vides tiesību aktu un it īpaši:

- a.I Regulas (ES) Nr. 347/2013 36. apsvēruma un 4. un 14. panta apvienoto noteikumu pārkāpums (izmaksu un ieņēmumu analīzes neesamība);
- a.II Regulas (ES) Nr. 347/2013 31. apsvēruma un Direktīvas 2011/92/ES 5. panta 1. punkta un IV pielikuma 1. punkta apvienoto noteikumu pārkāpums (ārējā kumulatīvā ietekme);
- a.III Regulas (ES) Nr. 347/2013 31. apsvēruma un Direktīvas 2011/92/ES 5. panta 1. punkta un IV pielikuma 1. punkta apvienoto noteikumu pārkāpums (iekšējā kumulatīvā ietekme) – “Salami Slicing” aizliegums;
- a.IV Direktīvas 2011/92/ES 2. panta 1. punkta un Dzīvotņu direktīvas 6. panta 3. un 4. punkta pārkāpums;
- a.V Direktīvas 2009/147, Putnu aizsardzības direktīva, 4. panta 4. punkta pārkāpums;
- a.VI Regulas (EK) Nr. 1367/2006 30. apsvēruma un 9. panta un IVN direktīvas 6. panta apvienoto noteikumu pārkāpums (pārredzamība un līdzdalība);
- a.VII Regulas (ES) Nr. 347/2013 28. apsvēruma un 7. panta apvienoto noteikumu pārkāpums (dzīvotņu tiesiskais regulējums);
- a.VIII LESD 191. panta 1. punkta kopsakarā ar Eiropas Investīciju bankas Paziņojumu par vides un sociālajiem principiem un standartiem, ko Direktoru padome ir apstiprinājusi 2009. gada 3. februārī, pārkāpums.

b. Itālijas tiesību aktu un it īpaši:

- b.I Leģislatīvā dekrēta 42/2004 par Ainavu konvencijas piemērošanu 26. panta pārkāpums;
- b.II Leģislatīvā dekrēta 42/2004 par Ainavu konvencijas piemērošanu 146. panta pārkāpums;
- b.III 1990. gada 7. augusta Likuma Nr. 241 par dienestu sanāksmēm 14.ter panta pārkāpums;
- b.IV Ministrijas dekrēta par saderību ar vidi 223/14 A57 noteikuma pārkāpums;
- b.V Leģislatīvā dekrēta 152/06 – Sankciju neesamība pārkāpums;
- b.VI Kriminālkodeksa 452. *quater* panta pārkāpums (vides katastrofa).

4. Ceturtais pamats attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 347/2013 (2013. gada 14. aprīlis) pārkāpumu.

— Šajā ziņā tiek norādīts, ka faktiski izriet, ka nekad neesot tikusi veikta atbilstoša izmaksu un ieguvumu analīze.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1767 (2021. gada 6. oktobris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2021, L 356, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 17. februārī – *Hahn Rechtsanwältin*/Komisija

(Lieta T-87/22)

(2022/C 165/46)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Hahn Rechtsanwältin PartG mbB* (Brēmene, Vācija) (pārstāvis: K. Künstner, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2021. gada 7. decembra lēmumu C(2021) 9326 *final*;

— piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai tiek izvirzīti trīs pamati.

1. Pirmais pamats: Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (¹) 4. panta 2. punktā minētā noraidījuma pamatojuma trūkums

— Komisija attiecībā uz aizliegtās vienošanās lietas AT.40178 – Transportlīdzekļu emisijas dalībniekiem neesot norādījusi nekādas aizsargājamas komerciālās intereses Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē un neesot veikusi attiecīgu pārbaudi par konkrēto gadījumu.

— Komisija nevarot norādīt uz izmeklēšanas darbību aizsardzību, jo runa esot par pabeigtu izmeklēšanu par aizliegto vienošanos un spēkā stājušos lēmumu, turklāt Komisija neesot veikusi attiecīgu pārbaudi par konkrēto gadījumu.

— Komisija balstoties uz vispārīgu prezumpciju par neizpaužamību, lai gan neesot izpildīti Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un/vai trešajā ievilkumā minētie priekšnosacījumi, un līdz ar to tā esot nepieļaujami apvērsusi tiesību iepazīties ar dokumentiem kā normas un izņēmuma attiecību.

2. Otrais pamats: sevišķas sabiedrības intereses iepazīties ar dokumentu Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē

— Komisija esot nepamatoti atteikusies atzīt, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē.

— Izskatāmajā lietā acīmredzami neesot ievērotas tiesības uz plašas sabiedrības labklājības resursiem, jo vienošanās, kas neatbilst konkurences tiesību normām, attiecās arī uz vieglo automašīnu atgāzu emisijas samazināšanas ierīču atslēgšanas mehānismiem un slāpekļa oksīda paaugstināta emisija esot nelabvēlīgi ietekmējusi tādas plašas sabiedrības labklājības resursus kā veselība, vide un klimats.

- Eiropas Vides aģentūras (EEA) sniegtā informācija liecinot, ka ik gadu Vācijā apmēram 12 800 cilvēku mirst ar NO₂ saistītā gaisa piesārņojuma dēļ.
3. Trešais pamats: neesot veikta konkrēta pārbaude par daļēju piekļuvi atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam.
- Komisija neesot pietiekoši konkrēti pārbaudījusi, vai pakārtoti būtu piešķirama daļēja piekļuve dokumentiem atbilstoši Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktam.
 - Neesot veikta pārbaude par to, vai attiecīgā gadījumā būtu iespējams prasītāju mazāk ierobežojošs pasākums attiecībā uz piekļuves tiesībām.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 21. februārī – OG u.c./Komisija

(Lieta T-101/22)

(2022/C 165/47)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: OG, OH, OI un OJ (pārstāvis: D. Gómez Fernández, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 1. pantu Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2021/2288 (¹) (2021. gada 21. decembris), ar ko attiecībā uz ES digitālā Covid sertifikāta formātā izdoto vakcinācijas sertifikātu, kuri apliecina pirmreizējās vakcinācijas kursa pabeigšanu, akceptēšanas periodu groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/953 (²) pielikumu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāji izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais pamats – kompetenču sadalījuma noteikumu un LESD 290. panta 1. punkta pārkāpums.

- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka [ar apstrīdēto tiesību normu] tiekot gan pārsniegtas pilnvaras, ko Eiropas Parlaments deleģējis Regulas 2021/953 12. pantā un 5. panta 2. punktā, gan pārkāpti paši nupat minētie panti, jo tajā neesot ievēroti pilnvarajošā akta būtiskie elementi; un katrā ziņā šī norma neiekļaujas tās pamatā esošā leģislatīvā akta noteiktajā tiesiskā regulējuma satvarā tāpēc, ka grozījumi neesot nepieciešami saistībā ar gadījumu, kad ir noticis zinātnes progress Covid-19 pandēmijas ierobežošanā.

2. Otrais pamats – kompetenču sadalījuma noteikumu un LESD 290. panta 1. punkta pārkāpums.

- Šajā ziņā tiek norādīts, ka [ar apstrīdēto tiesību normu] tiekot gan pārsniegtas pilnvaras, ko Eiropas Parlaments deleģējis Regulas 2021/953 13. pantā un 5. panta 4. punktā, gan pārkāpti paši nupat minētie panti; [esot noticis] būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, jo šī steidzamības procedūra tikusi izmantota, lai arī nav pastāvējusi šai nolūkā paredzētā konkrētā situācija, proti, ka būtu iegūti jauni zinātniskie pierādījumi un tā būtu bijusi nepieciešama nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ.

3. Trešais pamats – LESD 21. pantā, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 45. pantā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 4. protokola 2. pantā un Direktīvas 2004/38/EK 27. pantā atzīto pamattiesību uz brīvu pārvietošanos, kā arī samērīguma principa pārkāpums.

- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka ieviestie ierobežojumi neatbilstot sabiedrības veselības apsvērumiem un ka neesot pierādīta nedz to efektivitāte, nedz nepieciešamība.
4. Ceturtais pamats – Hartā atzīto pamattiesību, kas nosaka vienlīdzību likuma priekšā (20. pants) un diskriminācijas aizliegumu (21. pants), kā arī tām atbilstošo Eiropas Cilvēktiesību [un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā] (ECPAK) atzīto pamattiesību pārkāpums, jo bez zinātniska pamata esot ieviesta atšķirīga attieksme pret personām, kas izgājušas pilnu vakcinācijas kursu, un personām, kas saņem balstdevu.
5. Piektais pamats – kompetences pārsniegšana jomas ziņā.
- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka esot pārkāpts kompetenču sadalījuma princips un LESD 5. un 168. pants, jo nedz Komisijas, nedz Eiropas Savienības kompetencē neesot pieņemti pasākumi, kas nosaka pienākumu vakcinēties – lai arī tas tiek darīts netieši, ja vien persona nevēlas vakcinācijas sertifikātu automātiski zaudēt pēc 270 dienām kopš vakcinācijas kursa pabeigšanas.
6. Sestais pamats – Hartā atzīto pamattiesību uz brīvību (6. pants), uz privāto un ģimenes dzīvi (7. pants), uz cilvēka cieņu (1. pants) un uz personas neaizskaramību (3. pants), kā arī tām atbilstošo ECPAK atzīto pamattiesību pārkāpums, jo esot netieši uzlikts pienākums vakcinēties ar balstdevu, ja vien persona nevēlas vakcinācijas sertifikātu zaudēt .
7. Septītais pamats – pilnvaru nepareiza izmantošana.
- Šajā ziņā tiek apgalvots, ka esot pārkāpts ECPAK 18. pants, jo [apstrīdētajai] regulai ir cits, no paredzētā mērķa atšķirīgs mērķis[, proti,] netieši noteikt pienākumu vakcinēties ar balstdevu, ja vien persona nevēlas vakcinācijas sertifikātu automātiski zaudēt.

(¹) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2021/2288 (2021. gada 21. decembris), ar ko attiecībā uz ES digitālā Covid sertifikāta formātā izdoto vakcinācijas sertifikātu, kuri apliecina pirmreizējās vakcinācijas kursa pabeigšanu, akceptēšanas periodu groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/953 pielikumu (OV 2021, L 458, 459. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/953 (2021. gada 14. jūnijs) par sadarbspējīgu Covid-19 vakcinācijas, testa un pārslimošanas sertifikātu (ES digitālais Covid sertifikāts) izdošanas, verifikācijas un akceptēšanas satvaru nolūkā atvieglot brīvu pārvietošanos Covid-19 pandēmijas laikā (OV 2021, L 211, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 22. februārī – *Transgourmet Ibérica*/EUIPO – *Aldi* (“Gourmet”)

(Lieta T-102/22)

(2022/C 165/48)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Transgourmet Ibérica*, SAU (Žirona, Spānija) (pārstāvji: C. Duch Fonoll un I. Osinaga Lozano)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Aldi GmbH & Co. KG* (Mīlheima pie Rūras, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Gourmet” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 8 143 653

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2021. gada 14. decembra lēmums lietā R 862/2021-2

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;

— nodot lietu atpakaļ Apelācijas padomei, lai tā pieņem galīgo lēmumu, un

- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājam šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus, un atlīdzināt prasītājam procesā [EUIPO] apelācijas padomē un pirmajā instancē radušos izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/2436 3. panta un ar to saistītās judikatūras pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 64. panta 2. un 3. punkta, lasot tos kopsakarā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 10. panta 4. punktu, un ar tiem saistītās judikatūras pārkāpums.
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 64. panta 2. un 3. punkta, lasot to kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 18. panta 1. punktu a) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 24. februārī – *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies* (“BBQLOUMI”)

(Lieta T-106/22)

(2022/C 165/49)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi* (Nikosija, Kipra) (pārstāvji: S. Malynicz, Barrister-at-Law, un C. Milbradt, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: M. J. Dairies EOOD (Sofija, Bulgārija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “BBQLOUMI” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 898 029

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 14. decembra lēmums lietā R 656/2021-4

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrai procesa dalībniecei segt savus un atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 74. panta 2. punkta pārkāpums;

- Apelācijas padome pārkāpa Tiesas judikatūru par atšķirtspēju;
- Apelācijas padome nepamatoti uzlika pierādīšanas pienākumu agrākās preču zīmes īpašniekam, lai tas pierādītu prasīto atšķirtspējas līmeni;
- Apelācijas padome nesniedza pienācīgu pamatojumu savam galvenajam konstatējumam, ka agrākajai kolektīvajai preču zīmei nav atšķirtspējas.

Prasība, kas celta 2022. gada 28. februārī – Adegá Ponte da Boga/EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (“P3 DOMINIO DE TARES”)

(Lieta T-107/22)

(2022/C 165/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Adegá Ponte da Boga, SL* (Orense, Spānija) (pārstāve: *C. Sueiras Villalobos*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Viñedos y Bodegas Dominio de Tares, SA* (Sanromana de Bembibre, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiska preču zīme “P3 DOMINIO DE TARES” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 16 691 651

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 3. decembra lēmums lietā R 479/2021-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO, kā arī ikvienai personai, kas iestāsies lietā apstrīdētā lēmuma atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 3. martā – OK/EĀDD

(Lieta T-113/22)

(2022/C 165/51)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: OK (pārstāve: *N. de Montigny*, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- attiecībā uz lūgumu sniegt palīdzību:
 - atcelt EĀDD Cilvēkresursu direkcijas direktores lēmumu, ar kuru tiek daļēji noraidīts prasītāja lūgums sniegt palīdzību saistībā ar mobingu un diskriminējošu attieksmi un kas paziņots [konfidenciāla informācija] ⁽¹⁾;
 - atcelt – ciktāl nepieciešams un ciktāl ar to tiek papildināts 2021. gada 15. jūnija lēmums – [konfidenciāla informācija] paziņoto EĀDD ģenerālsēkretāra lēmumu, ar kuru tiek noraidīta prasītāja [konfidenciāla informācija] sūdzības par lēmumu, ar kuru tiek daļēji noraidīts iepriekš minētais lūgums sniegt palīdzību;
- attiecībā uz [konfidenciāla informācija] noslēgtā izlīguma lietā [konfidenciāla informācija] saturu, tvērumu un izpildi:
 - atcelt [konfidenciāla informācija] noslēgto izlīgumu gan ar gribas izteikumu saistīta trūkuma, gan šā izlīguma nosacījumu neievērošanas dēļ;
 - atcelt – ciktāl ar to tiek īstenots šis izlīgums – netiešo lēmumu, ar kuru prasītājs ar atpakaļejošu spēku no 2018. gada 1. janvāra tiek paaugstināts AD 14 pakāpē, kāds tas viņam tika darīts zināms viņa atalgojuma aprēķinā par 2021. gada maiju, un kāds tas ir formāli apstiprināts ar EĀDD Resursu pārvaldības ģenerāldirekcijas (ieccēļinjstitūcija) ģenerāldirektora [konfidenciāla informācija] lēmumu;
 - atcelt EĀDD Resursu pārvaldības ģenerāldirekcijas ģenerāldirektora 2021. gada 30. novembra lēmumu, ar kuru EĀDD noraidīja prasītāja [konfidenciāla informācija] sūdzību par to, ka neesot skaidri izteikta lēmuma par viņa paaugstināšanu AD 14 pakāpē no 2018. gada 1. janvāra un par to, ka lietā [konfidenciāla informācija] EĀDD esot sniedzis maldinošu informāciju, kuras mērķis un sekas bija Vispārējās tiesas viedokļa sagrozīšana un iespējas atsaukties uz vienlīdzīgas attieksmes principu liegšana prasītājam;
- piespriest atbildētājam izmaksāt prasītājam atlīdzību 52 400 euro apmērā, kuras mērķis būtu atlīdzināt viņam radušos mantisko kaitējumu, kā arī atlīdzību, ar kuru tiku kompensēts viņam nodarītais morālais kaitējums par summu, kas tiktu simboliski noteikta 1 euro apmērā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu prasību par lēmumu, ar kuru tika noraidīts viņa lūgums sniegt palīdzību, prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir izdarīts dienesta pārkāpums, nav izpildīts rūpības pienākums attiecībā pret ierēdni, kas ir cietis no mobinga, kā arī pārkāpta Eiropas Savienības Pamattiesību harta (turpmāk tekstā – “Harta”) un Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā par attiecībā uz prasītāju veikto mobingu veidojošo nodarījumu esamību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir nepareizi izmantotas pilnvaras un ir pārkāpts Hartas 47. pants.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir nepareizi izmantotas pilnvaras un ir pārkāpts LESD 227. pants un Hartas 44. pants.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka lūguma sniegt palīdzību pārbaude neatbilst lēmumam [konfidenciāla informācija].

Lai pamatotu prasību par netiešo lēmumu par paaugstināšanu un izlīgumu, kas noslēgts lietā [konfidenciāla informācija], prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir notikusi tīša maldināšana un ka lietā [konfidenciāla informācija] noslēgtais izlīgums nav spēkā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka izlīguma nav ticis ievērots un ka EĀDD ļaunprātīgi atsaucies uz *res judicata* spēku.

(¹) Konfidenciālie dati ir aizsegti.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV